

PANCHAYAT RAJ

UNIT: 1 – Origin of Panchayat Raj

Concept of Panchayat Raj, scope and purpose – Evolution of Panchayat Raj system in India Little Republics – Local Administration under the Mauryas – Manrams and Kuttambalams in Ancient Tamil Nadu – Local self government under the Cholas, the Pandyas and the British – Ripons Experiment – Achievements and Failures

UNIT: II - Panchayat Raj after Independence

Mahatma Gandhi's Concept of Panchayat Raj – Committees on Panchayat Raj after independence – 73rd and 74th Constitutional Amendment. Raj Nagar Palika – Provision – Methods of implementations, Powers and Functions.

UNIT: III - Panchayat Raj system in Tamil Nadu

Panchayat Raj system from 1687 to 1920 – Action of the British Government between 1920 – 1947 Subsequent changes from 1947 to 2001 – Two Tier system under Kamaraj and Direct Election under MGR

UNIT: IV – Panchayat Raj and Finance

Sources of Income, Areas of Expenditure - Finance Commissions and their recommendations, Budget Allocation of Financial Management in the Local Bodies

UNIT: V - Panchayat Administration

Panchayat Meetings – Resolutions Decision making, implementation. Community Development Scheme, and Programmes, Jawahar Rozgar Yojana, IRDP, Public participation in Panchayat

Prepared by

Dr. K.PAUL DURAICHI M.A., M.Phil., Ph.D.,

Assistant Professor

PG & Research Department of History

V.O.Chidambaram College

Thoothukudi 628008.

UNIT I

பஞ்சாயத்து ராஜ் கருத்து:

இது இந்திய துணைக்கண்டத்தில் உள்ள பழமையான உள்ளாட்சி அமைப்பு ஆகும். "பஞ்சாயத்து" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் "சபை" (அயத்) ஐந்து (பஞ்ச்) வாரியான மற்றும் உள்ளூர் சமூகத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பெரிய பெரியவர்களின் [i] பாரம்பரியமாக, இந்த கூட்டங்கள் தனிநபர்கள் மற்றும் கிராமங்களுக்கு இடையேயான சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைத்தன. ஆங்கிலேயர்கள் 1869 இல் பம்பாயில் மாவட்ட உள்ளூர் நிதியை உருவாக்கி உள்ளூர் சுயராஜ்யத்தை நிறுவினர். இது ஒரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட அமைப்பாக இருந்தது. 1882 ஆம் ஆண்டில், ரிப்பன் பிரபு இந்தியாவில் மாவட்ட உள்ளூர் வாரியங்களின் அமர்வுடன் உள்ளூர் சுய-அரசாங்கத்தை நிறுவினார். மாவட்ட வாரியங்கள் மற்றும் கவுன்சில்கள் மராத்தேடா மற்றும் விதர்பில் நிறுவப்பட்டன.

அடுத்த முக்கியமான சட்டம் பாம்பே கிராம பஞ்சாயத்து சட்டம் 1920 ஆகும். இந்த சட்டத்தின் கீழ், பஞ்சாயத்துகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பாக அமைக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் வயது வந்த ஆண் கிராம மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் மற்றும் பஞ்சாயத்து உள்ளூர் செயல்பாடுகளை, முக்கியமாக சிவில் இயல்புடன் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கட்டாய வீட்டு வரி வசூலிக்க பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. பம்பாய் கிராம பஞ்சாயத்து சட்டம் 1920, சில சமூக-பொருளாதார செயல்பாடுகள் உட்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் அளித்தது.

1956ல் மாநிலங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட்ட பிறகு, பஞ்சாயத்து முறையை வெவ்வேறு ஸ்டேட்டரில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கான சட்டங்கள் படிப்படியாக இயற்றப்பட்டன. ஆந்திரப் பிரதேசம், அஸ்ஸாம், மத்தியப் பிரதேசம், மெட்ராஸ், மைசூர், ஒரிசா, பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், உத்திரப் பிரதேசம் மற்றும் பம்பாய் ஆகிய மாநிலங்களில் இந்த செயல்முறை கிட்டத்தட்ட நிறைவடைந்துள்ளது.

பஞ்சாயத்து ராஜ் நோக்கம் மற்றும் நோக்கம்:

லோக் அதாலத், லோக் அதாலத் சட்டம், 1958 இன் கீழ் நிறுவப்பட்டது. சட்டத்தின் கீழ், கிராம பஞ்சாயத்துகளின் மேற்பார்வை மற்றும் கட்டுப்பாட்டிற்கான ஒரு மாவட்ட கிராமம். இருப்பினும், இந்த மண்டலங்கள் 1962 இல் ஒழிக்கப்பட்டன. பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது தவிர, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 40-வது பிரிவில் "கிராம

பஞ்சாயத்துகளை ஒழுங்கமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் மற்றும் அத்தகைய அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும்" என்று கூறுகிறது. சுய-அரசு அலகுகளாக செயல்படுவதற்கு தேவையான அதிகாரம்.

புதிய சட்டத்தின் கீழ், கிராமத்தில் வசிக்கும் வயது வந்தோருக்கான கிராம சபை அமைக்கப்பட்டது, மேலும் ஒவ்வொரு நிதியாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் கிராம சபைக் கூட்டங்களை நடத்துவது மற்றும் வருடாந்திர கணக்கு அறிக்கையைத் தயாரிப்பது பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கட்டாயமாக்கப்பட்டது. அத்தகைய கூட்டத்திற்கு முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.

நிர்வாக அறிக்கை, முன்மொழியப்பட்ட வளர்ச்சி திட்டங்கள், வயது வந்தோர் அறிக்கை, வயது வந்தோர் ஆட்சேபனைகளுக்கு இணங்குதல் மற்றும் பிற விஷயங்களும் இந்த கூட்டத்திற்கு முன் வைக்கப்பட வேண்டும். குழு நியாய பஞ்சாயத்துகள் நிறுவப்பட்டன, ஆனால் பின்னர் அவை ஒழிக்கப்பட்டன.

பஞ்சாயத்துகளின் கட்டாயக் கடமைகள் முக்கியமாக சிவில் இயல்புடையவை, அதாவது சுகாதாரம், தெரு விளக்குகள் மற்றும் குடிநீருக்கான ஏற்பாடுகள். விருப்பமான செயல்பாடுகள் விவசாயம், ஒத்துழைப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, தற்காப்பு மற்றும் இது போன்ற பிற நிர்வாக மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகளை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து ராஜ் பரிணாமம்:

இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து ராஜ் வரலாற்றை பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் பின்வரும் காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

- வேத சகாப்தம்: பழைய சமஸ்கிருத நூல்களில், 'பஞ்சாயதன்' என்ற வார்த்தை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதாவது ஒரு ஆன்மீக மனிதன் உட்பட ஐந்து நபர்களின் குழு.

- படிப்படியாக, அத்தகைய குழுக்களில் ஒரு ஆன்மீக மனிதனைச் சேர்ப்பது பற்றிய கருத்து மறைந்தது.

- ரிக்வேதத்தில், சபா, சமிதி மற்றும் விதத்தை உள்ளூர் சுய-அலகுகளாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- இவை உள்ளூர் மட்டத்தில் ஜனநாயக அமைப்புகள். அரசர் சில செயல்பாடுகள் மற்றும் முடிவுகள் தொடர்பாக இந்த அமைப்புகளின் ஒப்புதலைப் பெறுவது வழக்கம்.

• காவிய சகாப்தம் இந்தியாவின் இரண்டு பெரிய இதிகாச காலங்களைக் குறிக்கிறது, அதாவது ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம்.

- பூர் மற்றும் ஜன்பத் அல்லது நகரம் மற்றும் கிராமம் என இரண்டு பகுதிகளாக நிர்வாகம் பிரிக்கப்பட்டதாக ராமாயண ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது.

- மாநிலம் முழுவதும், ஒரு ஜாதி பஞ்சாயத்தும் இருந்தது மற்றும் ஜாதி பஞ்சாயத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் மன்னரின் அமைச்சர்கள் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தார்.

- ஒரு கிராமத்தின் சுயராஜ்யம் மகாபாரதத்தின் 'சாந்தி பர்வா'வில் போதுமான வெளிப்பாட்டைக் காண்கிறது; மனு ஸ்மிருதியிலும், கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்திலும்.

- மகாபாரதத்தின்படி, கிராமத்திற்கு மேல், 10, 20, 100 மற்றும் 1,000 கிராமக் குழுக்களின் அலகுகள் இருந்தன.

- 'கிராமிக்' கிராமத்தின் முக்கிய அதிகாரி, 'தாஷாப்' பத்து கிராமங்களின் தலைவர், வின்ஷ்ய அதிபதி, ஷட் கிராம அதிகூடா மற்றும் ஷட் கிராமபதி ஆகியோர் முறையே 20, 100 மற்றும் 1,000 கிராமங்களின் தலைவர்கள்.

- அவர்கள் உள்ளூர் வரிகளை வசூலித்தனர் மற்றும் அவர்களின் கிராமங்களின் பாதுகாப்பிற்கு பொறுப்பானவர்கள்.

• பண்டைய காலம்: கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

- நகரம் பூர் என்று குறிப்பிடப்பட்டது மற்றும் அதன் தலைவர் நகரிக் ஆவார்.

- உள்ளாட்சி அமைப்புகள் எந்த அரசு தலையீடும் இல்லாமல் இருந்தன.

- மௌரியர் மற்றும் பிந்தைய மௌரியர் காலங்களிலும், பெரியோர்கள் குழுவின் உதவியோடு தலைவர், கிராம வாழ்வில் தொடர்ந்து முக்கியப் பங்காற்றினார்.

- குப்தர் காலத்தில் இந்த முறை தொடர்ந்தது, பெயரிடலில் சில மாற்றங்கள் இருந்தாலும், மாவட்ட அதிகாரி விஷய பதி என்றும், கிராமத் தலைவர் கிராமபதி என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

- எனவே, பண்டைய இந்தியாவில், நன்கு நிறுவப்பட்ட உள்ளூர் அரசாங்க அமைப்பு இருந்தது, இது மரபுகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் இயங்குகிறது.

- இருப்பினும், பஞ்சாயத்துக்கு பெண்கள் தலைமை தாங்குவது அல்லது பஞ்சாயத்தில் உறுப்பினராக கூட பங்கேற்பது பற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

• இடைக்காலக் காலம்: சுல்தான் ஆட்சிக் காலத்தில், டெல்லி சுல்தான்கள் தங்கள் அரசை 'விலாயத்' எனப்படும் மாகாணங்களாகப் பிரித்தனர்.

- ஒரு கிராமத்தின் ஆளுகைக்கு, மூன்று முக்கிய அதிகாரிகள் இருந்தனர் - நிர்வாகத்திற்கு முக்கடம், வருவாய் வசூலிப்பதற்கான பட்வாரி மற்றும் பஞ்ச் உதவியுடன் சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதற்கு சவுத்ரி.

- கிராமங்கள் தங்கள் பிரதேசத்தில் சுய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை போதுமான அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தன.

- இடைக்காலத்தில் முகலாய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த சாதிவெறியும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி முறையும் கிராமங்களில் சுயராஜ்யத்தை மெதுவாக அழித்தன.

- இடைக்காலத்தில் கூட உள்ளூர் கிராம நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பு பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது மீண்டும் குறிப்பிடத்தக்கது.

• ஆங்கிலேயர் காலம்: ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், கிராம பஞ்சாயத்துகள் தன்னாட்சியை இழந்து பலவீனமடைந்தன.

- 1870 ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் இந்தியா பிரதிநிதித்துவ உள்ளூர் நிறுவனங்களின் விடியலைக் கண்டது.

- 1870 ஆம் ஆண்டின் புகழ்பெற்ற மேயோவின் தீர்மானம், உள்ளூர் நிறுவனங்களின் அதிகாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உத்வேகம் அளித்தது.

- 1870 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நகராட்சிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்ற கருத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- 1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சியானது ஏகாதிபத்திய நிதிகளை கணிசமான நெருக்கடிக்கு உட்படுத்தியது மற்றும் உள்ளூர் சேவைக்கு உள்ளூர் வரிவிதிப்புக்கு நிதியளிப்பது அவசியம் என்று கண்டறியப்பட்டது. எனவே, நிதி நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகவே, அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பான மேயோ பிரபுவின் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

• மேயோவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, 1882 இல் லார்ட் ரிப்பன் இந்த நிறுவனங்களுக்கு மிகவும் தேவையான ஜனநாயகக் கட்டமைப்பை வழங்கினார்.

- அனைத்து வாரியங்களும் (அப்போது இருந்தவை) மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையான அதிகாரிகள் அல்லாதவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் இந்த அமைப்புகளின் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் அல்லாதவர்களிடமிருந்து இருக்க வேண்டும்.

- இது இந்தியாவின் உள்ளூர் ஜனநாயகத்தின் மாக்னா கார்ட்டாவாக கருதப்படுகிறது.
- 1907 இல் C.E.H இன் தலைமையின் கீழ் மத்தியமயமாக்கல் தொடர்பான ராயல் கமிஷன் நியமனம் மூலம் உள்ளூர் சுய-அரசு நிறுவனங்கள் ஊக்கம் பெற்றன. ஹோப்ஹவுஸ்.
- கிராம அளவில் பஞ்சாயத்துகளின் முக்கியத்துவத்தை ஆணையம் அங்கீகரித்துள்ளது.
- இந்தப் பின்னணியில்தான் 1919 இன் மொண்டேகு செம்ஸ்டீபோர்ட் சீர்திருத்தங்கள் உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் விஷயத்தை மாகாணங்களின் களத்திற்கு மாற்றியது.
- சீர்திருத்தம் முடிந்தவரை உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் முழுமையான கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் மற்றும் வெளிப்புறக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து அவர்களுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.
- இந்த பஞ்சாயத்துகள் வரையறுக்கப்பட்ட செயல்பாடுகளுடன் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கிராமங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது மற்றும் நிறுவன மற்றும் நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக அவை கிராம அளவில் உள்ளாட்சி சுய அரசாங்கத்தின் ஜனநாயக மற்றும் துடிப்பான நிறுவனங்களாக மாறவில்லை.
- இருப்பினும், 1925 வாக்கில், எட்டு மாகாணங்கள் பஞ்சாயத்து சட்டங்களையும், 1926 வாக்கில், ஆறு சொந்த மாநிலங்களும் பஞ்சாயத்து சட்டங்களை இயற்றின. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு கூடுதல் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு, வரி விதிப்பதற்கான செயல்பாடுகள் குறைக்கப்பட்டன. ஆனால், உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிலை பாதிக்கப்படாமல் இருந்தது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம்: அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு, சட்டப்பிரிவு 40 பஞ்சாயத்துகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டது மற்றும் 246வது பிரிவு உள்ளூர் சுய-அரசு தொடர்பான எந்தவொரு விஷயத்திலும் சட்டம் இயற்றுவதற்கு மாநில சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
- இருப்பினும், பஞ்சாயத்துகளை அரசியலமைப்பில் சேர்ப்பது அப்போதைய முடிவெடுப்பவர்களால் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர் பி.ஆர்.அம்பேத்கரிடமிருந்தே பெரும் எதிர்ப்பு வந்தது.
- கிராமப் பஞ்சாயத்தின் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் எதிர்ப்பாளர்களிடையே அதிக விவாதத்திற்குப் பிறகுதான், பஞ்சாயத்துகள் இறுதியாக அரசியலமைப்பில் மாநிலக்

கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளின் 40 வது பிரிவாக தங்களுக்கான இடத்தைப் பெற்றன.

- கட்டளைக் கோட்பாடுகள் பிணைப்புக் கொள்கைகள் அல்ல என்பதால், நாடு முழுவதும் இந்த அமைப்புகளின் ஒரே மாதிரியான அமைப்பு இல்லாதது.

- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஒரு வளர்ச்சி முயற்சியாக, அமெரிக்க நிபுணர் ஆல்பர்ட் மேயர் மேற்கொண்ட ஈட்டாவா திட்டத்தின் பெரும் செல்வாக்கின் கீழ், 1952 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி காந்தி ஜெயந்திக்கு முன்னதாக சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை (சிட்பி) இந்தியா செயல்படுத்தியது.

- கிராமப் பஞ்சாயத்துகளின் உதவியுடன் மக்கள் பங்கேற்புடன் செயல்படுத்தப்பட வேண்டிய கிட்டத்தட்ட அனைத்து கிராமப்புற வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியது.

- 1953 இல், தேசிய விரிவாக்க சேவையும் CDP இன் முன்னுரையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் பெரிய பலனைத் தரவில்லை.

- அதிகாரத்துவம் மற்றும் அதீத அரசியல், மக்கள் பங்கேற்பு இல்லாமை, பயிற்சி பெற்ற மற்றும் தகுதியான பணியாளர்கள் பற்றாக்குறை, மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் குறிப்பாக கிராம பஞ்சாயத்துகளில் CDPஐ செயல்படுத்துவதில் ஆர்வம் இல்லாதது போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் CDP இன் தோல்விக்கு காரணம்.

• 1957 இல், தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில், சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் செயல்பாட்டைக் கவனிக்க பல்வந்த் ராய் மேத்தா தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்தது.

CDP இன் தோல்விக்கு மக்களின் பங்களிப்பு இல்லாததே முக்கிய காரணம் என்று குழு கவனித்தது.

• குழுவானது கிராம அளவில் கிராம பஞ்சாயத்துகள் (ஜிபிக்கள்), தொகுதி அளவில் பஞ்சாயத்து சமிதிகள் (பிஎஸ்) மற்றும் மாவட்ட அளவில் ஜில்லா பரிஷத் (இசுட்பி) ஆகிய மூன்று அடுக்கு PRIகளை பரிந்துரைத்தது.

- இத்திட்டத்தின் விளைவாக அக்டோபர் 2, 1959 அன்று ராஜஸ்தானில் ஜனநாயகப் பரவலாக்கம் தொடங்கப்பட்டது.

- ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், இந்தத் திட்டம் நவம்பர் 1, 1959 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அஸ்ஸாம், குஜராத், கர்நாடகா, மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, ஒரிசா மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களிலும் தேவையான சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது.

- 1977 இல் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் நியமனம் பஞ்சாயத்து ராஜ் கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறையில் புதிய சிந்தனையை கொண்டு வந்தது.
- ஜில்லா பரிஷத் மற்றும் மண்டல் பஞ்சாயத்து ஆகியவற்றைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவன கட்டமைப்பை குழு பரிந்துரைத்தது.
- திட்டமிடல் நிபுணத்துவத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும், நிர்வாக ஆதரவைப் பெறுவதற்கும், மாநில மட்டத்திற்கு கீழே பரவலாக்கத்தின் முதல் புள்ளியாக மாவட்டம் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.
- அதன் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், கர்நாடகா போன்ற சில மாநிலங்கள் அவற்றை திறம்பட இணைத்தன.
- அடுத்த ஆண்டுகளில், பஞ்சாயத்துகளுக்கு புத்துயிர் அளிக்கவும், புதிய வாழ்வு அளிக்கவும், இந்திய அரசு பல்வேறு குழுக்களை நியமித்தது.
- அவற்றுள் முக்கியமானவை ஹனுமந்த ராவ் கமிட்டி (1983), ஜி.வி.கே. ராவ் கமிட்டி (1985), எல்.எம்.சிங்வி கமிட்டி (1986) மற்றும் மத்திய-மாநில உறவுகளுக்கான சர்க்காரியா கமிஷன் (1988), பி.கே. தூங்கன் கமிட்டி (1989) மற்றும் ஹர்லால் சிங் கர்ரா கமிட்டி (1990).
- ஜி.வி.கே. ராவ் கமிட்டி (1985) "மாவட்டத்தை" திட்டமிடுதலின் அடிப்படை அலகாக மாற்றவும், வழக்கமான தேர்தல்களை நடத்தவும் பரிந்துரைத்தது, அதே நேரத்தில் எல்.எம்.சிங்வி கமிட்டி பஞ்சாயத்துகளை வலுப்படுத்த கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களையும் அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தையும் வழங்க பரிந்துரைத்தது.
- PRI களை வலுப்படுத்த ராஜீவ் காந்தியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 64வது திருத்த மசோதாவுடன் (1989) திருத்த கட்டம் தொடங்கியது ஆனால் ராஜ்யசபாவில் மசோதா நிறைவேற்றப்படவில்லை.
- அரசியலமைப்பு (74வது திருத்தம்) மசோதா (பிஆர்ஐக்கள் மற்றும் நகராட்சிகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த மசோதா) 1990 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.
- பி.வி.நரசிம்மராவ் பிரதமராக இருந்தபோதுதான், செப்டம்பர் 1991 இல் அரசியலமைப்பு 72வது திருத்த மசோதா வடிவில் ஒரு விரிவான திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது.
- 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் டிசம்பர், 1992 இல் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தத் திருத்தங்கள் மூலம் இந்தியாவில் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ளாட்சி சுயாட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு (73 வது திருத்தம்) சட்டம், 1992 ஏப்ரல் 24, 1993 மற்றும் அரசியலமைப்பு (74 வது திருத்தம்) சட்டம், 1992 ஜூன் 1, 1993 இல் நடைமுறைக்கு வந்தன.

மெளரியப் பேரரசின் கீழ் உள்ளாட்சி நிர்வாகம்:

மெளரியப் பேரரசின் கீழ் இந்தியா மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உள்ளூர் நிர்வாகத்தைக் கண்டது. அரசாங்கம் இயல்பில் படிநிலையாக இருந்தது. அனைத்து நிலைகளிலும் பேரரசு சீராக இயங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மாவட்ட மற்றும் நகர நிர்வாகம்:

மாவட்டங்களில் வருவாய் மற்றும் பொது நிர்வாகம் ஸ்தானிகர்கள் மற்றும் கோபால்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய பணியாளர்களை வைத்திருந்தனர். கோபா ஐந்து முதல் பத்து கிராமங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தார், அதில் அவர் எல்லைகள் பராமரிப்பு, பதிவு செய்யப்பட்ட பரிசுகள், விற்பனை மற்றும் விற்பனை ஆகியவற்றை மேற்பார்வையிட்டார். அடமானங்கள். அவர் மக்கள் மற்றும் அவர்களின் பொருள் வளங்கள் பற்றிய துல்லியமான மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பையும் வைத்திருந்தார்.

ஒரு ஸ்தானிகா மாவட்டத்தில் இதே போன்ற கடமைகளை கொண்டிருந்தார் மற்றும் கோபர்கள் அவருக்கு கீழ் செயல்பட்டனர். அவர்கள் சமஹர்தாவிடமிருந்து பொறுப்பானவர்கள். நகர்ப்புற நிர்வாகம் ஒரு நாகரிகா அல்லது நகர மாஜிஸ்திரேட்டின் கீழ் அதே வழியில் ஸ்தானிகர்கள் மற்றும் கோபர்கள் அவருக்கு உதவியது.

கிராம நிர்வாகம்:

கிராமங்கள் அரை தன்னாட்சி பெற்றன. அவர்கள் தங்கள் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதில் ஒரு நல்ல சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்; நிலம் மற்றும் நீர் உரிமைகள், சாகுபடி மற்றும் கிராமணி மூலம் வருவாய் செலுத்துதல் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தினர். கிராமணி மத்திய அரசின் அதிகாரியாக இருந்தார். கிராமத்தில் எழும் சிறு தகராறுகளை அகற்றுவதில் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு உதவுவதுடன் மக்களை வழிநடத்துவதில் கிராமத்தின் பெரியவர்களின் பங்கு அதிகம். விவசாய நிலங்கள் தனி

நபர்களுக்கு சொந்தமான தோட்டங்களில் பிரிக்கப்பட்டன. ஆய்வு, தணிக்கை மற்றும் அறிக்கை போன்ற கடமைகளை வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகளால் அதிகாரத்துவ சோதனை மற்றும் கட்டுப்பாடு வழங்கப்பட்டது.

மாகாணங்களின் நிர்வாகம்:

பேரரசு பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஆளுநரால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் கவர்னர் அரசு இரத்தத்தின் இளவரசர்கள். மாகாண நீதிமன்றங்கள் பாடலிபுத்திராவில் உள்ள ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தின் சிறிய பிரதிகளாக இருந்தன, அதில் இருந்து பேரரசர் நேரடியாக சொந்த மாகாணங்களை நிர்வகித்தார். அனேகமாக கிராமப்புற நிர்வாகத்திற்கும் நகர்ப்புற நிர்வாகத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு இருந்திருக்கலாம்.

சேரர்களின் நிர்வாகம்:(மன்றம்)

சேர இராச்சியத்தின் மிக முக்கியமான அரசியல் அமைப்பு முடியாட்சி. ராஜாவின் ஆளுமை மிகுந்த ஆடம்பரம் மற்றும் விழாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

அரசு ராணியும் மிக உயர்ந்த மற்றும் சலுகை பெற்ற பதவியை வகித்தார், மேலும் அவர் அனைத்து மத நிகழ்வுகளிலும் ராஜாவுடன் அமர்ந்தார்.

சிலப்பதிகாரம் சேர வம்சத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்த 'அரசர் சபை' மற்றும் பிற 'ஐந்து சபைகள்' பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

சேர மன்னன் பேரவை மிகவும் சக்திவாய்ந்த பிரபுக்கள், 'அழும்பில் ஆட்சியாளர்,' போன்ற மாவட்டங்களின் ராஜாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

இச்சபையானது, மிக உயர்ந்த ஆலோசனைக் குழுவாக மட்டுமல்லாமல், மனுக்களை விசாரிக்கவும், தீர்ப்புகளை வழங்கவும் சேர மன்னன் தினசரி தர்பார் நடத்தும் போது அவருக்கு உதவியாக இருந்த இறுதி நீதி மன்றமாகவும் இருந்தது.

பண்டைய சேர இராச்சியத்தின் போது ஐந்து பேரவைகளின் செயல்பாடு சரியாக விவரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவை பிராந்திய ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

சேர சாம்ராஜ்யம் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது, வடக்கே கண்ணனூர் மற்றும் தெற்கே திருவனந்தபுரம் அருகே இருந்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை திருவிதாங்கூர் மற்றும் கொச்சி மாநிலங்களை பூர்வீக இளவரசர்களின் சார்பாக நிர்வகித்த சக்திவாய்ந்த திவான்களைப் போலவே சேர வம்சத்தில் முதல்வர் பணியாற்றினார்.

நாயர் போர் தெய்வமாகவும், தலைமை ஜோதிடராகவும் பணியாற்றிய தலைமைப் பூசாரி, கொள்கை நிர்ணயம் செய்வதில் பெரும் வல்லமையைக் கொண்டிருந்தார்.

மற்றுமொரு முக்கியமான நிறுவனம் சேர சாம்ராஜ்யத்தின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இயங்கி வந்த "மன்றம்" ஆகும்.

அதன் கூட்டங்கள் அடிக்கடி ஒரு ஆலமரத்தடியில் கிராமப் பெரியவர்களால் நடத்தப்பட்டன, மேலும் அவர்கள் உள்ளூர் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் உதவினார்கள்.

மன்றங்கள் கிராமக் கூட்டங்களுக்கான இடமாகவும் செயல்பட்டன. சேர வம்சம் ஒரு முடியாட்சி நிர்வாக அமைப்பைக் கொண்டிருந்தது. அனைத்து அதிகாரமும் ராஜா அல்லது மன்னரின் கைகளில் குவிந்தது. அரசர் எதேச்சதிகாரராக இருந்தாலும், அவரது அதிகாரங்கள் அமைச்சர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகள் குழுவால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

சாமானியர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிவதற்கும், அந்த இடத்திலேயே அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கும் ராஜா தினசரி தர்பார் நடத்தினார். சேரர்களின் நிர்வாகத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், அனைத்து முக்கிய முடிவுகள் குறித்தும் கிராமத்தில் உள்ள பெரியவர்களின் கூட்டம் நடைபெறும் மன்றம் ஆகும்.

சோழர்களின் கீழ் உள்ளாட்சி நிர்வாகம்:

சோழ மன்னர்கள் மிகவும் திறமையான நிர்வாக முறையைப் பயன்படுத்தினர். சோழ மண்டலம் முழு தஞ்சை மாவட்டம் மற்றும் திருச்சி, புதுக்கோட்டை மற்றும் தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளை உள்ளடக்கியது.

சோழர்கள் மூன்று முக்கிய நிர்வாகப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்: மத்திய அரசு, மாகாண அரசு மற்றும் உள்ளாட்சி. தஞ்சை சோழர்களின் தலைநகரம்.

பல வரலாற்றாசிரியர்களும் ஆட்சியாளர்களும் திறமையான சோழர் நிர்வாக முறையைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

உள்ளூர் நிர்வாகம்:

மாவட்டம், நகரம் மற்றும் கிராம அளவில் உள்ளாட்சி நிர்வாகம் சோழர்களின் நிர்வாகத்தின் மிக முக்கியமான அம்சமாக இருந்தது.

உத்தரமேரூரில் உள்ள கல்வெட்டுகள் சோழர் ஆட்சியைப் பற்றி நிறைய வெளிப்படுத்துகின்றன.

சோழர்களின் நிர்வாக முறையின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சம் கிராம சுயாட்சி.

நாடு:

நாடு சோழர்களின் மிக முக்கியமான நிர்வாக அலகுகளில் ஒன்றாகும். நாடுகளுக்கு ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றங்கள் இருந்தன.

நாட்டார்கள் என்பது நாடுகளின் தலைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்கள். நாட்டு மன்றம் நட்டவாய் எனப்பட்டது.

நட்டவைஸ் மற்றும் நாட்டார் பிரதிநிதிகளால் விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பொது பாதுகாப்பு மற்றும் வரி வசூலிக்கும் பொறுப்பில் இருந்தனர்.

கிராம நிர்வாகம்:

- கிராம சபை எனப்படும் கிராம சபை, கிராம நிர்வாகத்திற்கு மட்டுமே பொறுப்பாக இருந்தது. கிராம அலகானது சோழர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மட்டமாக இருந்தது.
- கிராம சபைகள் அமைதி, குளங்கள், சாலைகள், பொது குளங்கள், வருவாய் வசூல், நீதித்துறை, கல்வி மற்றும் கோவில்கள் ஆகியவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பில் இருந்தன.
- கிராமங்கள் மூலம் கருவூலத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய வரிகளை கிராம சபைகள் செலுத்தும் பொறுப்பில் இருந்தன. அவர்கள் பொது சந்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தினர் மற்றும் வெள்ளம் மற்றும் பஞ்ச காலங்களில் மக்களுக்கு உதவினார்கள்.
- கல்விக்கான சட்டசபை ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. கிராம சபைகள் கிராமங்களின் விவகாரங்களில் முழுமையான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன.
- ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாத்தனர். சதுர்வேதி மங்கலம் என்பது பிராமணர்களின் குடியேற்றத்தின் பெயர்.

வரியம்:

- கிராம சபைகள் வாரியங்களின் உதவியுடன் கிராம நிர்வாகத்தை திறம்பட நிர்வகிக்கின்றன. இந்த வாரியம் சமூகத்தின் ஆண் உறுப்பினர்களால் ஆனது.
- இந்த வாரியங்களின் கலவையும், உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் மற்றும் கால அளவும் கிராமத்திற்கு கிராமம் மாறுபடும்.

- ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏராளமான வரியாங்கள் இருந்தன. தோட்டவாரியம் மலர் தோட்டங்களை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார், அதே நேரத்தில் நியாய வாரியம் நீதியை வழங்கியது. தர்ம வாரியம் தொண்டுகள் மற்றும் கோவில்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தது.
- ஏரிவாரியம் தண்ணீர் தொட்டிகள் மற்றும் விநியோகத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. நிதியை பொன் வாரியம் கவனித்து வந்தார். கிராம காரிய வாரியம் அனைத்து குழுக்களின் பணிகளை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பில் இருந்தது.
- இந்த வரிவங்களின் உறுப்பினர்கள் "வரிவப்பெருமக்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கௌரவமான சேவை செய்தார்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்கு பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ வழங்கப்பட்டது.
- இந்த வகைகளின் செயல்திறன் சோழ உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் செயல்திறனை அதிகரித்தது.

பாண்டியர்களின் கீழ் உள்ளாட்சி நிர்வாகம்:

பாண்டியர்களின் பிரதேசம் பாண்டிமண்டலம், தென்மண்டலம் அல்லது பாண்டிநாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது வைகை மற்றும் தாமிரபரணி நதிகளால் ஆன பகுதிகளைத் தவிர, பாறைகள், மலைகள் மற்றும் மலைத்தொடர்களில் அமைந்திருந்தது, அரசியல் பிரிவு, பாண்டி மண்டலம் அல்லது பாண்டிய மன்னர்கள் மதுரையைத் தலைநகராகக் கருதினர். பல வளநாடுகளைக் கொண்டிருந்தது, அவை பல நாடுகளாகவும் குர்ரம்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன (கிராமங்களின் குழு என்று பொருள்)

மன்னர்களும் உள்ளூர் தலைவர்களும் பாசன வசதியுடன் மங்கலம் அல்லது சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பிராமண குடியிருப்புகளை உருவாக்கினர். இந்த குடியிருப்புகளுக்கு அரசு பெயர்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன அரசு அதிகாரிகள் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர்:

- o பிரதம மந்திரி உத்தரமந்திரி என்று அழைக்கப்பட்டார்
  - o அரசு செயலகம் எழுத்து மண்டபம் என்று அழைக்கப்பட்டது
- பள்ளி வேலன், பராந்தகன் பள்ளிவேலன், மாறன் அடித்தன் மற்றும் தென்னவன் தமிழவேள் ஆகிய இராணுவத் தளபதிகளின் பட்டங்கள்

உள்ளாட்சி அரசு-ஒரு பிரிட்டிஷ் உருவாக்கம்:

பண்டைய காலங்களில் இந்தியாவில் உள்ளூர் அரசாங்கம் இருந்தபோதிலும், அதன் தற்போதைய அமைப்பு மற்றும் செயல்பாட்டு பாணியில், அது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு கடன்பட்டுள்ளது. முந்தைய காலங்களில் நிலவிய கிராம சுயராஜ்ய முறையோ, அப்போது இருந்த நகர ஆட்சி முறையோ, மேற்கில் உருவாகி, ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியாவில் விதைக்கப்பட்ட வாக்காளர்களுக்குப் பொறுப்பான குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் வகையைக் காட்சிப்படுத்தவில்லை. அரசாங்கம். "இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்பு, ஒரு பிரதிநிதி அமைப்பு என்ற அர்த்தத்தில், ஒரு உடல் வாக்காளர்களுக்குப் பொறுப்பு, நிர்வாகம் மற்றும் வரிவிதிப்பு ஆகியவற்றின் பரந்த அதிகாரங்களை அனுபவித்து, பொறுப்பில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளியாகவும், உயிரினங்களின் சங்கிலியில் ஒரு முக்கிய இணைப்பாகவும் செயல்படுகிறது. நாட்டின் அரசாங்கத்தை உருவாக்குவது பிரிட்டிஷ் உருவாக்கம்.

1773 ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்:

இந்தியாவில் முனிசிபல் அரசாங்கத்தின் ஆரம்ப முயற்சிகள் மெட்ராஸ், கல்கத்தா மற்றும் பம்பாய் பிரசிடென்சி நகரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1687 ஆம் ஆண்டில், கோர்ட் ஆஃப் டைரக்டர்களின் உத்தரவு, மெட்ராஸ் நகரத்தின் ஐரோப்பிய மற்றும் இந்திய உறுப்பினர்களின் ஒரு கூட்டுத்தாபனத்தை உருவாக்க வழிவகுத்தது. இருப்பினும், கார்ப்பரேஷன் பிழைக்கவில்லை. 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் கீழ், கவர்னர்-ஜெனரல் நிறுவனத்தின் ஊழியர்களையும், மற்ற பிரிட்டிஷ் குடிமக்களையும், அமைதி நீதிபதியாக, சென்னை, கல்கத்தா தெருவைச் சுத்தம் செய்வதற்கும், பழுது பார்ப்பதற்கும் நியமித்தார். மற்றும் பம்பாய்.

1817 மற்றும் 1830 ஆம் ஆண்டுகளில், மெட்ராஸ் மற்றும் கல்கத்தாவில் லாட்டரி நிதியில் இருந்து செலுத்தப்பட்ட வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கான ஸ்பாஸ்மோடிக் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, மேலும் இந்த நகரங்களை அமைப்பதில் இந்த பணத்தில் அதிகம் செய்யப்பட்டது. 1840 இல், ஒரு சட்டம் விரிவடைந்தது மற்றும் 1841 இல் ஒரு சட்டம் சென்னைக்கு இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் நகராட்சி மதிப்பீட்டைப் பயன்படுத்துவதற்கான நோக்கத்தை விரிவுபடுத்தியது. நகரங்களில்

வசிப்பவர்களுக்கு மதிப்பீடு மற்றும் வரி வசூல் மீது கட்டுப்பாடு வழங்கப்பட்டது. பொதுமக்களிடம் இருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை. 1845 இல் ஒரு சட்டம் பம்பாயில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் இரண்டு ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் மூன்று இந்திய நீதிபதிகள், மூத்த காவல்துறை மாஜிஸ்திரேட்டைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு பாதுகாப்பு வாரியத்தின் கைகளில் நிர்வாக அதிகாரங்களை குவித்தது. முதல் சட்டம் பிரசிடென்சி நகரங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்பாடு ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது. இரண்டாவது செயல் எலிகளின் சிறந்த மதிப்பீடு மற்றும் சேகரிப்புக்காக வழங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் கமிஷனர்களை நியமிக்க சிறப்புச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. கல்கத்தா சட்டம் 1856 இல், எரிவாயு விளக்குகள் மற்றும் சாக்கடைகள் அமைப்பதற்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. 1858 ஆம் ஆண்டின் பம்பாய் சட்டத்தில், வரி விதிப்புகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

பிரசிடென்சி அல்லாத நகரங்கள்:

பிரசிடென்சி நகரங்களுக்கு வெளியே 1842க்கு முன் முனிசிபல் சட்டத்தில் நடைமுறையில் எந்த முயற்சியும் இல்லை. அந்த ஆண்டு வங்காளத்தில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது, ஆனால் அது நடைமுறையில் இறந்து போன ஒருவரை மாற்றியமைக்கும் மற்றொரு சட்டம் 1850 இல் இயற்றப்பட்டது, இது பிரிட்டிஷ் இந்தியா முழுமைக்கும் பொருந்தும். இந்தச் சட்டம் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த மாகாணச் சட்டத்தின் கீழ், அனைத்து மாகாணங்களிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான நகராட்சிகள் அமைக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான மாகாணங்களில், கமிஷனர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர் மற்றும் சுயராஜ்யத்தின் பார்வையில், இந்த சட்டங்கள் போதுமான அளவு செல்லவில்லை.

1870 இன் மேயோவின் தீர்மானம்:

1870க்குப் பிறகுதான் உள்ளாட்சி-சுய அரசாங்கத்தின் திசையில் உண்மையான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. லார்ட் மேயோவின் அரசாங்கம், 1870 ஆம் ஆண்டு நிதிப் பரவலாக்கம் தொடர்பான அவர்களின் தீர்மானத்தில், கல்வி, சுகாதாரம், பொதுப் பணிகள் போன்றவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகளின் நிர்வாகத்தில் உள்ளூர் நலன்களையும் மேற்பார்வையையும் கொண்டு வருவதற்கான மேலதிக நடவடிக்கைகளைப் பேச வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டது. புதிய நகராட்சிச் சட்டங்கள் 1871 மற்றும் 1874 க்கு இடையில் பல்வேறு மாகாணங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கொள்கையை விரிவுபடுத்தியது. 1870 ஆம் ஆண்டின் கொள்கையின் முடிவுகள் உள்ளூர் சுய-அரசு தீர்மானம், 1882

இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன, இதனால் 1870 முதல் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. உள்ளூர் விகிதங்கள் மற்றும் செஸ்கள் மூலம் ஒரு பெரிய வருமானம் பாதுகாக்கப்பட்டது, மேலும் சில மாகாணங்கள் வருமான மேலாண்மை. உள்ளாட்சி அமைப்புகளிடம் சுதந்திரமாக ஒப்படைக்கப்பட்டது.

ரிப்பனின் 1881 தீர்மானம்:

இந்தியாவின் உள்ளூர் சுய-அரசாங்கத்தின் தந்தை என்று சரியாக அழைக்கப்படும் லார்ட் ரிப்பனின் வைஸ்ராயாலிட்யின் போது அடுத்த படி எடுக்கப்பட்டது. உள்ளாட்சி சுயராஜ்யம் குறித்த அவரது தீர்மானம், நாட்டில் உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் அடையாளமாக உள்ளது. 1870 ஆம் ஆண்டின் தீர்மானத்தின் உள்ளூர் நிதியில் நன்மை பயக்கும் விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டிய பின்னர், 1881 ஆம் ஆண்டின் தீர்மானம், லார்ட் மேயோவின் அரசாங்கத்தின் யோசனையை உருவாக்க மேலும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்று இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் நினைத்தார். நிதி சம்பந்தமாக மாகாண அரசாங்கத்துடனான ஒப்பந்தங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான உள்ளூராட்சி சுய வருமானம் பற்றிய கேள்வியை புறக்கணிக்கக் கூடாது என வலியுறுத்தப்பட்டது.

1882 தீர்மானம்:

ரிப்பன் பிரபுவின் இந்தத் தீர்மானத்தில், உள்ளூர் சுய-அரசு அமைப்பின் விரிவாக்கம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த சிறப்பு சிரத்தை எடுத்தது. நகராட்சி நிர்வாகத்தின் செயல்திறனின் பார்வையில் நல்ல மாற்றத்தை கொண்டு வராது.

ரிப்பன் பிரபுவின் தீர்மானம், இந்தியாவில் உள்ள உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவும் வழிகாட்டவும் பின்வரும் கொள்கைகளை விளக்கியது:

- உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெரும்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு சாரா உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர் இருக்க வேண்டும்.
- உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் மீதான அரசின் கட்டுப்பாடு நேரடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக இருக்க வேண்டும்.
- இந்த அமைப்புகள் அவற்றின் செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்குப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதன் முடிவில், உள்ளூர் வருவாய்க்கான சில ஆதாரங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும், அவை மாகாண வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து பொருத்தமான மானியங்களைப் பெற வேண்டும்.
- உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளாட்சி பணியாளர்கள் செயல்பட வேண்டும். உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்குப்

பணியமர்த்தப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்கள் உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

- 1882 ஆம் ஆண்டின் தீர்மானம் மாகாணங்களில் நிலவும் உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாகாண அரசாங்கத்தால் விளக்கப்பட வேண்டும்.

- உள்ளூர் அரசாங்க வரலாற்றில் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டம் 1906 இல் அமைக்கப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் மீதான ராயல் கமிஷனின் அறிக்கை 1909 இல் வெளியிடப்பட்டது. இது பின்வரும் முக்கிய பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- கிராமம் உள்ளூர் சுய-அரசு நிறுவனங்களின் அடிப்படை அலகாகக் கருதப்பட வேண்டும் மேலும் ஒவ்வொரு கிராமமும் நகர்ப்புறங்களில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

- உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

- நகராட்சி அதன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், ஆனால் மாவட்ட ஆட்சியர் தொடர்ந்து மாவட்ட உள்ளூர் வாரியத்தின் தலைவராக இருக்க வேண்டும்.

- நகராட்சிகளுக்கு வரி நிர்ணயம் செய்வதற்கும், குறைந்தபட்ச இருப்பு நிதியை வைத்து பட்ஜெட்களைத் தயாரிப்பதற்கும் தேவையான அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டம் போன்ற பொதுப் பணிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்க வேண்டும்.

- பெரிய நகரங்களில் முழுநேர நியமனம் செய்யப்பட்ட அதிகாரியின் சேவைகள் இருக்க வேண்டும். உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்கள் பணியாளர்கள் மீது முழுக் கட்டுப்பாட்டை அனுபவிக்க வேண்டும், நிச்சயமாக சேவைகளின் பாதுகாப்பிற்காக சில பாதுகாப்பு-பாதுகாவலர்களுக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

ரிப்பன் பிரபுவின் மதிப்பீடு:

லார்ட் ரிப்பன் இங்கிலாந்து இந்தியாவிற்கு அனுப்பியதில் மிகவும் பிரபலமான வைஸ்ராய் ஆவார். இந்தியப் பிரச்சனைகளை இரக்கத்துடனும் அனுதாபத்துடனும் கையாண்ட ஒரே வைஸ்ராய் அவர் என்பதால், இந்தியர்கள் அவரை 'ரிப்பன் தி குட்' என்று பாராட்டினர்.

நீதித்துறையில் இன வேறுபாட்டை அகற்றுவதற்கான அவரது முயற்சி, வடமொழிப் பத்திரிகைச் சட்டத்தை ரத்து செய்தல், மைசூர் மற்றும் உள்ளூர்-சுய அரசு அறிமுகம் ஆகியவை இந்தியர்களிடையே அவரது புகழை அதிகரித்தன. அவரது ராஜினாமாவை இந்தியர்கள் மிகவும் வருந்தினர், அவர்கள் அவரது நினைவை நன்றியுடன் போற்றினர்.

UNIT II

மகாத்மா காந்தியின் பஞ்சாயத்து ராஜ் கருத்து:

பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பு:

கிராம ஸ்வராஜ் மற்றும் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் காந்திய சிந்தனைகள், முடிவெடுக்கும் மற்றும் பொதுக் கொள்கையை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் அனைத்து பங்குதாரர்களையும் சேர்த்து மிகவும் தேவையான சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வாகனங்களாக மாறும். காந்தி கூறியது போல், “பஞ்சாயத்து ராஜ் உண்மையான ஜனநாயகத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

மிகவும் தாழ்மையான மற்றும் தாழ்ந்த இந்தியரை நிலத்தில் உயரமானவருக்கு சமமாக இந்தியாவின் ஆட்சியாளராக நாங்கள் கருதுவோம்.

ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்தின் முக்கியத்துவம்:

காந்தியின் ஜனநாயகப் பரவலாக்கம் பற்றிய கருத்து, அகிம்சை, உண்மை மற்றும் தனிமனித சுதந்திரத்தின் மீதான அவரது தீவிர நம்பிக்கையின் முத்திரையைக் கொண்டுள்ளது. அவர் அதை பஞ்சாயத்து ராஜ் அல்லது கிராம ஸ்வராஜ் என்று அழைக்கிறார். அவர் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் கொஞ்சம் குடியரசாகக் காண விரும்புகிறார், அதன் முக்கிய தேவைகளில் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளார், இயற்கை மற்றும் படிநிலை ரீதியில் பெரிய இடஞ்சார்ந்த அமைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்டு, உள்ளூர் விவகாரங்களை தீர்மானிக்கும் அதிகபட்ச சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறார். இந்தியாவில் உள்ள கிராமங்களுக்கு அரசியல் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்று காந்தி விரும்பினார்.

கிராம பஞ்சாயத்துகள்:

அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை அடிமட்ட அளவில் தொடங்குவதற்கு மிகவும் உகந்த வாகனம் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பு. நாடு முழுவதும் மகாத்மா காந்தியின் சுற்றுப்பயணங்கள், "எளிமையான வாழ்க்கை மற்றும் உயர்ந்த சிந்தனை" அடிப்படையில் கிராமங்களை கிராம பஞ்சாயத்துகளால் ஆளினால் இந்தியா பயன்பெறும் என்ற அவரது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தியது. இவை தன்னிறைவு மற்றும் தன்னம்பிக்கை மற்றும் மக்கள் விரும்பும் அனைத்தையும் கொண்ட கிராமக் குடியரசுகளாகும். இவை அனைத்து மனிதர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தரத்தை வழங்கக்கூடிய நிறுவனங்கள். ஒரு தனிமனிதனுக்கு அதிகபட்ச சுதந்திரமும், அவனது ஆளுமையை அதிக அளவில் வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பும் இருந்தது. இந்த குடியரசுகளில் அரசு குறையும் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் வேர்கள் ஆழமடையும். அவரைப் பொறுத்தவரை, போதுமான சக்தி இல்லாமல் ஒரு அமைப்பாக மையப்படுத்தலைத் தொடர முடியாது.

ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஐந்து நபர்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துகளால் விவகாரங்கள் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். காந்தி உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் மையத்தை தனிநபரை இலக்காகக் கொண்டார். கிராமத் தொழில்கள், விவசாய உற்பத்தி, கடமை மற்றும் திட்டமிடல் போன்ற பொதுவான நலன் சார்ந்த பிரச்சனைகளை விவாதிக்க மக்கள் தனிப்பட்ட அக்கறை எடுத்து, கூட்டத்தில் அதிக அளவில் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட அமைப்பின் கிராமம் - அலகு:

பொருளாதார அல்லது அரசியல் அதிகாரத்தின் குவிப்பு, பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின் அனைத்து அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் மீறும் என்று காந்தி மிகவும் விரும்பினார். மையமயமாக்கலை சரிபார்க்க, காந்தி கிராம குடியரசுகளை இணையான அரசியல் அமைப்புகளாகவும் பொருளாதார சுயாட்சியின் அலகுகளாகவும் நிறுவ பரிந்துரைத்தார். ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட அமைப்பின் மிகக் குறைந்த அலகு கிராமம். அரசியல் ரீதியாக ஒரு கிராமம், முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் நேரடியாக பங்கேற்கும் அளவுக்கு சிறியதாக இருக்க வேண்டும். இது பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை நிறுவனமாகும். கிராமங்களின் தொழில்நுட்ப திறன்கள் முழுமையாக வளர்ச்சியடையும், அதிக திறன் மற்றும் கலைத்திறன் கொண்ட ஆண்களுக்கு பஞ்சம் இருக்காது. கிராமியக் கவிஞர்கள், கிராமியக் கலைஞர்கள், கிராமக் கட்டிடக் கலைஞர்கள், மொழியியலாளர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பணியாளர்கள் இருப்பார்கள்.

மகாத்மா காந்தியின் கூற்றுப்படி, பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் அடிப்படையானது. கிராம சபைகளைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துகள், விவசாயம் மற்றும் தொழில் துறைகளில் வளர்ச்சிக்காக உள்நாட்டில் உள்ள வளங்களைக் கண்டறியும் வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். காந்தி எழுதினார், "அதிகாரம் அனைவருக்கும் பகிரப்படும் வரை ஜனநாயகம் சாத்தியமற்ற ஒன்று, ஆனால் ஜனநாயகம் மோப்பரசியாக சிதைந்துவிடக்கூடாது".

ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு சிறிய குடியரசு, தன்னிறைவு, உள்ளூர் விவகாரங்களை தீர்மானிக்க அதிகபட்ச சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறது. காந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் ஒரு அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை காந்தி முன்மொழிந்தார், முதன்மை அலகு கிராம பஞ்சாயத்து முதல் அகில இந்திய பஞ்சாயத்து நிலை வரை, அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

பஞ்சாயத்து ராஜ்- அசோக் மேத்தா குழு

1977 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவில் வீழ்ச்சியடைந்து வரும் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை புதுப்பிக்கவும் வலுப்படுத்தவும் நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைப்பதற்காக இந்திய அரசாங்கம் அசோக் மேத்தா குழுவை நியமித்தது.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

- பஞ்சாயத்து ராஜ் என்ற மூன்றடுக்கு அமைப்பு இரண்டு அடுக்கு அமைப்பால் மாற்றப்படும், மாவட்ட அளவில் ஜிலா பரிஷத் மற்றும்

அதற்கு கீழே மண்டல் பஞ்சாயத்து, மொத்த மக்கள் தொகை 15,000 முதல் 20,000 வரையிலான கிராமங்களைக் கொண்டுள்ளது.

- மாநில அளவில் மக்கள் மேற்பார்வையின் கீழ் அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்கான முதல் புள்ளியாக மாவட்டம் இருக்க வேண்டும்.
- மாவட்ட அளவில் திட்டமிடல் நிர்வாக அமைப்பாக ஜிலா பரிஷத்தால் மேற்கொள்ளப்படும்.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் தங்கள் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கு வரிவிதிப்புக்கான கட்டாய அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் மாவட்ட அளவிலான நிறுவனத்தால் வழக்கமான சமூக தணிக்கை இருக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ்- ஜி வி கே ராவ் கமிட்டி:

ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்களுக்கான தற்போதைய நிர்வாக ஏற்பாடுகளை மறுஆய்வு செய்வதற்காக 1985 இல் திட்டக்குழுவால் நியமிக்கப்பட்டது.

ஜனநாயகமயமாக்கலுக்கு எதிராக வளர்ச்சி நிர்வாகத்தின் அதிகாரத்துவமயமாக்கல் நிகழ்வுகள் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை பலவீனப்படுத்தியதை அங்கீகரித்து, அதை 'வேர் இல்லாத புல்' என்று அழைத்தது.

எனவே, இது போன்ற சில முக்கிய பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்தின் திட்டத்தில் ஜிலா பரிஷத் முக்கிய அமைப்பாகவும், மாவட்ட அளவில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிர்வகிக்கும் முதன்மை அமைப்பாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் ஒவ்வொரு நிலையும் குறிப்பிட்ட திட்டமிடல், செயல்படுத்துதல் மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களின் கண்காணிப்புடன் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.
- ஜிலா பரிஷத்தின் தலைமை செயல் அதிகாரியாக இருக்கும் மாவட்ட வளர்ச்சி ஆணையர் பதவி உருவாக்கப்படும்.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளின் ஒவ்வொரு நிலைகளுக்கும் தேர்தல்கள் முறையாக நடத்தப்பட வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ்- எல் எம் சிங்வி கமிட்டி:

1986 ஆம் ஆண்டில், ஜனநாயகம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளை புத்துயிர் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கும் முக்கிய நோக்கத்துடன் இந்திய அரசாங்கம் எல் எம் சிங்வி குழுவை நியமித்தது.

குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள்:

• பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகள் அமைப்புகளுக்கு சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை அங்கீகரிப்பதற்கான விதிகளை நிறுவுவதன் மூலம் அரசியலமைப்பு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

• கிராமப் பஞ்சாயத்தை மேலும் பலனளிக்கும் வகையில் கிராமங்களை மறுசீரமைக்க பரிந்துரைத்தது மற்றும் கிராம சபையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது.

• கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் அவற்றின் செயல்பாடுகளுக்கு அதிக நிதியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும், நியாய பஞ்சாயத்துகளை நிறுவுவதை நோக்கி வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அது பரிந்துரைத்தது.

• பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கான தேர்தல்கள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் தொடர்பான பிற விஷயங்களைத் தீர்ப்பதற்கு, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நீதித் தீர்ப்பாயங்கள் அமைக்கப்பட உள்ளன.

பஞ்சாயத்து ராஜ் - தூங்கோன் கமிட்டி:

1988 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றத்தின் ஆலோசனைக் குழுவின் துணைக்குழு பி.கே. மாவட்ட திட்டமிடல் நோக்கத்திற்காக மாவட்டத்தில் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக கட்டமைப்பை ஆராய தூங்கோன்.

இது பின்வரும் பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

• பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகள் அரசியலமைப்பு ரீதியாக மூன்று அடுக்கு அமைப்புடன் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் - கிராமம், தொகுதி மற்றும் மாவட்ட அளவில் பஞ்சாயத்துகள்.

• பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் மையமாக ஜில்லா பரிஷத் இருக்க வேண்டும் மேலும் அது மாவட்டத்தில் திட்டமிடல் மற்றும் மேம்பாட்டு முகமையாக செயல்பட வேண்டும்.

• பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளின் நிலையான பதவிக்காலம் ஐந்தாண்டுகள் இருக்க வேண்டும் மற்றும் ஒரு அமைப்பின் அதிகபட்ச கால அளவு ஆறு மாதங்கள் இருக்க வேண்டும்.

• பஞ்சாயத்து ராஜ் பாடங்களின் விரிவான பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு அரசியலமைப்பில் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

• மூன்றடுக்குகளிலும் இடஒதுக்கீடு என்பது மக்கள்தொகை அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் மேலும் பெண்களுக்கும் இடஒதுக்கீடு இருக்க வேண்டும்.

• பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு நிதிப் பகிர்வுக்கான அளவுகோல் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை வகுத்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாநில நிதி ஆணையம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

• ஜில்லா பரிஷத்தின் முதன்மை செயல் அதிகாரியாக மாவட்ட ஆட்சியர் இருக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ்-காட்கில் குழு:

இது 1988 இல் கொள்கை மற்றும் திட்டங்களுக்கான குழுவாக உருவாக்கப்பட்டது.

குழு பின்வரும் பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும்.
- கிராமம், தொகுதி மற்றும் மாவட்ட அளவில் பஞ்சாயத்துகளுடன் கூடிய பஞ்சாயத்து ராஜ் என்ற மூன்றடுக்கு அமைப்பு.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களின் பதவிக்காலம் ஐந்தாண்டுகளாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு, மூன்று நிலைகளிலும் உள்ள பஞ்சாயத்துகளின் உறுப்பினர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். தேர்தலை நடத்த மாநில தேர்தல் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும்.
- எஸ்சி, எஸ்டி மற்றும் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும்.
- சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து செயல்படுத்தும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளுக்கு இருக்க வேண்டும், மேலும் அவை வரி மற்றும் வரிகளை விதிக்கவும், வசூலிக்கவும் மற்றும் அதற்கான அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- பஞ்சாயத்துகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய மாநில நிதி ஆணையம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

காட்கில் கமிட்டியின் பரிந்துரைகள், பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து மற்றும் பாதுகாப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு திருத்த மசோதாவை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

73 வது 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் 1992:

சிவில் சமூக அமைப்புகள், புத்திஜீவிகள் போன்றவர்களின் தொடர்ச்சியான முயற்சியின் காரணமாக, அரசியலமைப்பில் இரண்டு திருத்தங்களை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது - கிராமப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான (பஞ்சாயத்துகள்) 73 வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் மற்றும் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான (நகராட்சிகள்) 74 வது அரசியலமைப்பு திருத்தம். சுயராஜ்யத்தின்.

சட்டத்தின் முக்கியத்துவம்:

• இது "பஞ்சாயத்துகள்" என்ற அரசியலமைப்பில் பகுதி IX (கட்டுரை 243 முதல் பிரிவு 243 O வரை) சேர்த்தது மற்றும் பஞ்சாயத்துகளின் 29 செயல்பாட்டு உருப்படிகளைக் கொண்ட பதினொன்றாவது அட்டவணையையும் சேர்த்தது.

• இது அரசியலமைப்பின் 40 வது பிரிவுக்கு வடிவத்தை வழங்குகிறது, இது கிராம பஞ்சாயத்துகளை ஒழுங்கமைக்கவும், அதிகாரங்களையும் அதிகாரங்களையும் வழங்கவும், அவை சுயராஜ்யமாக செயல்படவும் அரசை வழிநடத்துகிறது.

• இது பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தை அளித்து, அரசியலமைப்பின் நியாயமான பகுதியின் கீழ் கொண்டு வந்தது.

• சட்டம் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது: கட்டாயம் மற்றும் தன்னார்வமானது. புதிய பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளை உருவாக்குவது உள்ளிட்ட மாநில சட்டங்களில் கட்டாய விதிகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மறுபுறம், தன்னார்வ ஏற்பாடுகள் மாநில அரசாங்கத்தின் விருப்பப்படி சேர்க்கப்படலாம்.

• நாட்டில் அடிமட்டத்தில் ஜனநாயக நிறுவனங்களை உருவாக்குவதில் இது ஒரு முக்கிய படியாகும் மற்றும் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தை பங்கேற்பு ஜனநாயகமாக மாற்றியுள்ளது.

1992 இன் 73வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

கிராம சபை:

இது பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் முதன்மை அமைப்பாக கருதப்படும் பஞ்சாயத்து பகுதிக்குள் பதிவு செய்யப்பட்ட அனைத்து வாக்காளர்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கிராம சபையாகும். இது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறது மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்ட செயல்பாடுகளை செய்கிறது.

மூன்று அடுக்கு அமைப்பு:

மாநிலங்களில் (கிராமம், இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட அளவில்) பஞ்சாயத்து ராஜ் என்ற மூன்றடுக்கு அமைப்பை சட்டம் வழங்குகிறது. இருப்பினும், 20 லட்சத்திற்கு மிகாமல் மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலங்கள் இடைநிலை மட்டத்தை உருவாக்க முடியாது.

உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர் தேர்தல்:

பஞ்சாயத்து ராஜ் அனைத்து நிலைகளுக்கும் உறுப்பினர்கள் நேரடியாகவும், இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட அளவிலான தலைவர்கள் மறைமுகமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மேலும், மாநில அரசாங்கத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்ட கிராம அளவில் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

இட ஒதுக்கீடு:

அதில், SC மற்றும் ST பிரிவினருக்கு அவர்களின் மக்கள்தொகை சதவீத அடிப்படையில் மூன்று அடுக்குகளிலும் இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

பெண்களைப் பொறுத்தவரை, மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாமல் பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள தலைவர்களுக்கான மொத்த அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு குறையாமல் பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்ற விதியும் உள்ளது.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஆதரவாக எந்த ஒரு பஞ்சாயத்து அல்லது தலைவர் பதவியில் இட ஒதுக்கீடு குறித்து முடிவெடுக்க மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு இந்த சட்டம் அதிகாரம் அளிக்கிறது.

பஞ்சாயத்து காலம்:

- பஞ்சாயத்தின் அனைத்து நிலைகளுக்கும் ஐந்தாண்டு பதவிக் காலத்தை சட்டம் வழங்குகிறது, அது அதன் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் கலைக்கப்படலாம்.
- மேலும், புதிய பஞ்சாயத்தை அமைப்பதற்கான புதிய தேர்தல்கள் முடிக்கப்படும்:
- ஐந்தாண்டு கால அவகாசம் முடிவதற்கு முன். கலைப்பு வழக்கில்;
- அது கலைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஆறு மாத காலம் முடிவடைவதற்கு முன்.

தகுதி நீக்கம்:

- ஒருவர் பஞ்சாயத்து உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அல்லது அவ்வாறு தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டால் அவர் தகுதியற்றவர்:
- சம்மந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு தற்போதைக்கு நடைமுறையில் இருக்கும் எந்தச் சட்டத்தின் கீழும்.
- மாநில சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்த சட்டத்தின் கீழும். எவ்வாறாயினும், எந்தவொரு நபரும் 21 வயதை எட்டியிருந்தால், அவர் 25 வயதுக்கு குறைவானவர் என்ற காரணத்திற்காக தகுதி நீக்கம் செய்யப்படமாட்டார்.
- மேலும், தகுதி நீக்கம் தொடர்பான அனைத்து கேள்விகளும் மாநில சட்டமன்றங்களால் தீர்மானிக்கப்படும் அதிகாரத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்படும்.

மாநில தேர்தல் ஆணையம்:

- வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் பஞ்சாயத்துக்கான தேர்தல்களை நடத்துதல் ஆகியவற்றின் மேற்பார்வை, வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிற்கு இது பொறுப்பாகும்.

• இது ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட மாநில தேர்தல் ஆணையரைக் கொண்டுள்ளது. மாநில தேர்தல் ஆணையரின் பணி மற்றும் பதவிக்காலம் ஆகியவற்றை ஆளுநர் தீர்மானிக்கிறார்.

• பஞ்சாயத்துகளுக்கான தேர்தல்கள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் மாநில சட்டமன்றம் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

பஞ்சாயத்துகள் மாநில சட்டமன்றத்தால் சுயராஜ்ய நிறுவனங்களாக செயல்படுவதற்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கலாம்.

அத்தகைய திட்டமானது, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் அதைச் செயல்படுத்துதல் தொடர்பான கிராம பஞ்சாயத்து பணிகள் தொடர்பான விதிகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

நிதி:

மாநில சட்டமன்றம்:

• வரிகள், வரிகள், சுங்கச்சாவடிகள் மற்றும் கட்டணங்கள் விதிக்க, வசூலிக்க மற்றும் பொருத்தமான ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் வழங்குதல்.

• மாநில அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் மற்றும் வசூலிக்கப்படும் வரிகள், வரிகள், சுங்கச்சாவடிகள் மற்றும் கட்டணங்களை ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒதுக்கவும்.

• மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து பஞ்சாயத்துகளுக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல்.

நிதி ஆணையம்:

பஞ்சாயத்துகளின் நிதி நிலையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு மாநில ஆளுநரால் நிதிக்கமிஷன் அமைக்கப்படும்.

இது தொடர்பாக, கவர்னருக்கு கீழ்க்கண்ட பரிந்துரைகளை அளிக்க வேண்டும்.

வரிகள், வரிகள் போன்றவற்றின் நிகர வருவாயின் மாநிலத்திற்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இடையிலான விநியோகத்தை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகள் மற்றும் மாநிலத்தால் விதிக்கப்படும் கட்டணங்கள் மற்றும் அனைத்து மட்டங்களிலும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு இடையே பங்குகளை ஒதுக்கீடு செய்தல், வரிகள், வரிகள், சுங்கங்கள் ஆகியவற்றை நிர்ணயித்தல் , மற்றும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் கட்டணங்கள், மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து பஞ்சாயத்துகளுக்கான மானியங்கள்.

பஞ்சாயத்துகளின் நிதி நிலையை மேம்படுத்த தேவையான நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஆளுநரால் குறிப்பிடப்படும் மற்ற விஷயங்கள்.

ஆணையத்தின் அமைப்பு, அதன் உறுப்பினர்களின் தேவையான தகுதிகள் மற்றும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் விதம் ஆகியவை மாநில சட்டமன்றத்தால் வழங்கப்படலாம்.

அறிக்கையின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுடன், ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளையும் ஆளுநர் மாநில சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டும்.

தற்போதுள்ள சட்டத்தின் தொடர்ச்சி:

சட்டம் தொடங்கப்பட்ட நாளான 1993 ஏப்ரல் 24 முதல் அதிகபட்சமாக ஒரு வருடத்திற்குள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் புதிய பஞ்சாயத்து ராஜ் முறையை மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன் உடனடியாக இருக்கும் அனைத்து பஞ்சாயத்துகளும் மாநில சட்டமன்றத்தால் விரைவில் கலைக்கப்படாவிட்டால், அவற்றின் பதவிக்காலம் முடியும் வரை தொடரும் என்ற விதியும் இதில் உள்ளது.

PESA சட்டம் 1996:

73வது சட்டத்திருத்தம் நாகாலாந்து, மேகாலயா மற்றும் மிசோரம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கும், வேறு சில பகுதிகளுக்கும் பொருந்தாது. சில பிற பகுதிகளில் திட்டமிடப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகள், மணிப்பூரின் மலைப் பகுதிகள் மாவட்ட கவுன்சில் உள்ளது மற்றும் மேற்கு வங்காளத்தின் டார்ஜிலிங் மாவட்டம் டார்ஜிலிங் கோர்க்கா மலை கவுன்சில் உள்ளது.

எவ்வாறாயினும், பாராளுமன்றம் அது குறிப்பிடும் விதிவிலக்கு மற்றும் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு மேற்கூறிய பகுதிகளுக்கு பகுதி IX ஜ நீட்டிக்க முடியும். எனவே, பஞ்சாயத்துகளின் விதிகள் (திட்டமிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நீட்டிப்பு (PESA) சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

ஆந்திரப் பிரதேசம், சத்தீஸ்கர், குஜராத், இமாச்சலப் பிரதேசம், ஜார்க்கண்ட், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, ஒடிசா, ராஜஸ்தான் மற்றும் தெலுங்கானா ஆகியவை PESA இன் கீழ் உள்ள ஐந்தாவது அட்டவணைப் பகுதிகளைக் கொண்ட மாநிலங்களாகும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் எடுத்துள்ள அரசியலமைப்பு நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, இந்தியா பலநிலை

கூட்டாட்சி என்று விவரிக்கப்பட்டதை நோக்கி நகர்ந்துள்ளது. இது நாட்டின் அடிமட்ட மட்டத்திற்கு நிர்வாகத்தையும் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளையும் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்திய அரசியலின் ஜனநாயக அடித்தளத்தை விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

நகர் பாலிகா சட்டம்:

இந்தியாவில் உள்ள 74வது திருத்தம் மற்றும் நகராட்சிகள்: இந்தியாவில் உள்ள 74வது திருத்தம் மற்றும் நகராட்சிகள்: அரசியலமைப்பு (எழுபத்தி நான்காவது திருத்தம்) சட்டம், 1992 அரசியலமைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி IXA ஐ அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது, இது 243 P முதல் 243 ZG வரையிலான ஒரு கட்டுரையில் நகராட்சிகளை கையாள்கிறது. நகர்பாலிகா சட்டம் என்றும் அழைக்கப்படும் இந்தத் திருத்தம் 1993 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 1 ஆம் தேதி நடைமுறைக்கு வந்தது. இது நகராட்சிகளுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து அளித்து, அரசியலமைப்பின் நியாயமான பகுதியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அமைப்பின்படி நகராட்சிகளை தத்தெடுக்க மாநிலங்கள் அரசியலமைப்பு கடமையின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நகர் பாலிகா: நகராட்சி

நகர் நிகம்: முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்

நகர் பரிஷத்: நகர சபை

நகர் பாலிகா:

நகர் பாலிகா 30,000 க்கு மிகாமல் மற்றும் 10,000 க்கும் குறைவான குடிமக்களைக் கொண்ட நகர்ப்புற மையமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு 5 வருடங்களுக்கும் பிறகு, ஒரு நகர் பாலிகா உறுப்பினர்கள் பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப, நகரங்கள் வார்டுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, அதன்படி ஒவ்வொரு வார்டுக்கும் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். குடியரசுத் தலைவர் தங்களுக்குள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நகர் பாலிகாவின் நிர்வாகப் பணிகளைக் கட்டுப்படுத்த, பொறியாளர்கள் போன்ற அதிகாரிகளுடன் ஒரு தலைமை அதிகாரியும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

பெருநகரப் பகுதியின் வரையறை:

நாட்டின் பெருநகரப் பகுதி 10 லட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட பகுதியாகும். (பிரிவு 243P)

மூன்று வகையான நகராட்சிகள்:

பிரிவு 243Q ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 3 வகையான நகராட்சிகளை நிறுவுவதற்கு வழங்குகிறது.

நகர் பஞ்சாயத்து: ஒரு நகர் பஞ்சாயத்து என்பது இடைநிலைப் பகுதிகளான கிராமப் பகுதியிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லும் பகுதிகளுக்கானது. "கவர்னர்" பொது அறிவிப்பின் மூலம், மக்கள் தொகை, மக்கள் தொகை அடர்த்தி, உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்காக உருவாக்கப்படும் வருவாய், விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகளில் வேலைவாய்ப்பு சதவீதம் மற்றும் பிற காரணிகளின் அடிப்படையில் இந்த மூன்று பகுதிகளையும் வரையறுப்பார். மேலும், ஒரு கவர்னர், தொழில் நிறுவனங்களின் அடிப்படையில், தேவைப்படின், பொது அறிவிப்பு மூலம் தொழில் நகரங்களை குறிப்பிடலாம்.

முனிசிபல் கவுன்சில்: முனிசிபல் கவுன்சில் என்பது சிறிய நகர்ப்புற பகுதிக்கானது முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்: பெரிய நகர்ப்புறங்களுக்கு ஒரு முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்

நகராட்சிகளின் அமைப்பு:

ஒரு நகராட்சியின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் நகராட்சி பகுதி மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் வாக்காளர்களை உருவாக்கும் நோக்கத்திற்காக; முனிசிபல் பகுதி வாட்டுகள் எனப்படும் பிராந்திய தொகுதிகளாக பிரிக்கப்படும்.

• நேரடித் தேர்தல் மூலம் நிரப்பப்படும் இடங்கள் தவிர, சில இடங்கள் நகராட்சி நிர்வாகத்தில் சிறப்பு அறிவும் அனுபவமும் உள்ள நபர்களின் நியமனம் மூலம் நிரப்பப்படலாம்.

• அவ்வாறு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு நகராட்சியின் கூட்டங்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.

• ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம், சட்டப்படி, மக்கள் மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ நகராட்சிப் பகுதியை உள்ளடக்கிய தொகுதிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நகராட்சியில் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்கலாம். மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநில சட்ட மேலவை உறுப்பினர்கள் நகராட்சிப் பகுதிக்குள் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்தனர்.

நகராட்சிகளின் தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை மாநில சட்டமன்றத்தால் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். {பிரிவு 243R}

வார்டு குழுக்கள்:

3 லட்சம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள்தொகை கொண்ட அனைத்து நகராட்சிகளின் எல்லைக்குள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வார்டுகளைக் கொண்ட வார்டு குழுக்கள் அமைக்கப்படும். {பிரிவு 243S}

இட ஒதுக்கீடு:

ஒவ்வொரு மாநகராட்சியிலும் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான இடஒதுக்கீடு, நகராட்சி பகுதியில் உள்ள மொத்த மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப அவர்களின் மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும்.

- மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையுடன் SC/ST க்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய இடங்களின் விகிதம், நகராட்சிப் பகுதியில் உள்ள SC/ST மக்கள்தொகையின் விகிதத்திற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும்.
- நேரடித் தேர்தல் மூலம் நிரப்பப்படும் இடங்களுக்கு மட்டுமே இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். (இதன் பொருள் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு இல்லை)
- இந்த கட்டுரை SC/ST க்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த இடங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு குறையாமல் SC/ST பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் வழங்குகிறது. (கட்டாய ஏற்பாடு)
- பெண்களைப் பொறுத்தமட்டில், மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாமல் இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இதில் SC/ST பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களும் அடங்கும். இந்த இட ஒதுக்கீடு நேரடித் தேர்தலுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். (கட்டாய ஏற்பாடு)
- பிற்படுத்தப்பட்ட குடிமக்களுக்கு ஆதரவாக நகராட்சிகளில் அல்லது பேரூராட்சிகளில் தலைவர் அலுவலகங்களில் இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை மாநில சட்டமன்றங்களில் செய்ய தடை இல்லை. (விருப்ப ஒதுக்கீடு). {பிரிவு 243S}

நகராட்சிகளின் காலம்:

நகராட்சியின் காலம் அதன் முதல் கூட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 5 ஆண்டுகள் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. நகராட்சியை அமைப்பதற்கான தேர்தல்கள் நகராட்சியின் காலம் முடிவதற்குள் முடிக்கப்பட வேண்டும். 5 ஆண்டுகள் முடிவதற்குள் நகராட்சி கலைக்கப்பட்டால், புதிய நகராட்சி அமைப்பதற்கான தேர்தல் கலைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 6 மாதங்களுக்குள் முடிக்கப்பட வேண்டும். {பிரிவு 243U}

உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம்:

எம்.எல்.ஏ.வாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஏதேனும் சட்டத்தின் கீழ் தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டால், நகராட்சி உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு உறுப்பினர் தகுதியற்றவர். உறுப்பினராக தகுதி பெற குறைந்தபட்ச வயது 21 ஆண்டுகள்.

அதிகாரங்கள், அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்:

பிரிவு 243 W இன் படி, அனைத்து நகராட்சிகளும் சுய-அரசாங்கத்தின் பயனுள்ள நிறுவனங்களாக செயல்படுவதற்கு தேவையான அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளுடன் அதிகாரம் பெற்றிருக்கும்.

• பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் நகராட்சிகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை சட்டப்படி மாநில சட்டமன்றம் குறிப்பிடலாம்.

நகராட்சிகளுக்கு ஒப்படைக்கப்படக்கூடிய செயல்பாடுகளின் விளக்கப் பட்டியல் அரசியலமைப்பின் பன்னிரண்டாவது அட்டவணையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அட்டவணை நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் செயல்பாட்டுக் களத்தில் 18 புதிய பணிகளை பின்வருமாறு வரையறுக்கிறது:

அரசியலமைப்பின் 12வது அட்டவணை:

1. நகர திட்டமிடல் உட்பட நகர திட்டமிடல்.
2. நிலப் பயன்பாடு மற்றும் கட்டிடங்களை நிர்மாணிப்பதை ஒழுங்குபடுத்துதல்.
3. பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடல்.
4. சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள்.
5. உள்நாட்டு, தொழில்துறை மற்றும் வணிக நோக்கங்களுக்காக நீர் வழங்கல்.
6. பொது சுகாதாரம், சுகாதார பாதுகாப்பு மற்றும் திடக்கழிவு மேலாண்மை.
7. தீயணைப்பு சேவைகள்.
8. நகர்ப்புற காடுகள், சுற்றுச்சூழலின் பாதுகாப்பு மற்றும் சூழலியல் அம்சங்களை மேம்படுத்துதல்.
9. ஊனமுற்றோர் மற்றும் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் உட்பட சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்.
10. சேரி மேம்பாடு மற்றும் மேம்படுத்தல்.
11. நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு.
12. பூங்காக்கள், தோட்டங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்ற நகர்ப்புற வசதிகள் மற்றும் வசதிகளை வழங்குதல்.
13. கலாச்சார, கல்வி மற்றும் அழகியல் அம்சங்களை மேம்படுத்துதல்.
14. புதைகுழிகள் மற்றும் புதைகுழிகள்; தகனம், தகனம் செய்யும் இடங்கள்; மற்றும் மின்சார தகனங்கள்.
15. கால்நடை பவுண்டுகள்; விலங்குகள் மீதான கொடுமையைத் தடுத்தல்.
16. பிறப்பு மற்றும் இறப்பு பதிவு உட்பட முக்கிய புள்ளி விவரங்கள்.

17. தெரு விளக்குகள், வாகன நிறுத்துமிடங்கள், பேருந்து நிறுத்தங்கள் மற்றும் பொது வசதிகள் உள்ளிட்ட பொது வசதிகள்.

18. படுகொலை கூடங்கள் மற்றும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்.

74 வது CAA இன் விளைவாக, மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் தற்போதைய நகராட்சி சட்டங்களை திருத்தியது அல்லது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் புதியவற்றை நிறுவினது. எடுத்துக்காட்டாக, திட்டமிடல் முடிவுகளை உள்ளூர் மட்டத்திற்கு பரவலாக்கிய கேரளாவில் மிகவும் பிரபலமான மக்கள் திட்ட பிரச்சாரம் அதன் தோற்றம் 74வது CAA க்கு பிந்தைய கேரள நகராட்சிகள் சட்டம், 1994, இது நகராட்சி அரசாங்கங்களுக்கு அதிகரித்த திட்டமிடல் அதிகாரங்களை வழங்கியது.

உத்தரப்பிரதேசத்தில், 74வது CAA உத்தரப்பிரதேச உள்ளூர் சுயஅரசு சட்டங்கள் (திருத்தம்) (UPLSGL) சட்டம், 1994 மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திருத்தங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டது. UPLSGL சட்டம், 1994 இயற்றப்படுவதற்கு முன்பு, மாநிலத்தில் ஐந்து வகை நகராட்சி அரசாங்கங்கள் இருந்தன 74 வது CAA க்கு பிந்தைய மூன்றாக மாற்றப்பட்டது. 74வது CAA இன் 243Q விதியின்படி இது மூன்று வகையான நகராட்சிகளை சுய-ஆட்சி நிறுவனங்களாக அமைத்தது.

74க்கு முந்தைய CAA:

- நகர் மகா பாலிகா
- நகர சபை
- நகர் பாலிகா
- அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிக் குழு
- டவுன் ஏரியா கமிட்டி

பிந்தைய பஞ்சாயத்து:

- நகர் நிகம்/நகராட்சி மாநகராட்சி
- நகர் பாலிகா பரிஷத்/நகராட்சி வாரியம்
- நகர் பஞ்சாயத்து/டவுன் பஞ்சாயத்து

நிதி அதிகாரங்கள்:

விதி 243X மூலம், வரிகளை விதிப்பது தொடர்பான சட்ட விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு அரசியலமைப்பு ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய சட்டம் குறிப்பிடலாம்:

- மாநில சட்டத்தில் வகுக்கப்பட்ட நடைமுறையின்படி, நகராட்சிகளால் விதிக்கப்படும் மற்றும் வசூலிக்கக்கூடிய வரிகள், வரிகள், கட்டணம் போன்றவை

• வரிகள், வரிகள், கட்டணம் போன்றவை மாநில அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படும் மற்றும் ஒரு பங்கு நகராட்சிகளுக்கு அனுப்பப்படும்.

• மாநிலத்திலிருந்து நகராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் மானியம்

• நகராட்சி மூலம் பணத்தை வரவு மற்றும் திரும்பப் பெறுவதற்கான நிதி அமைப்பு.

நிதி ஆணையம்:

பிரிவு 243Y பஞ்சாயத்துகளுக்கான பகுதி IX-ன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிதிக் கமிஷன், நகராட்சிகளின் நிதி நிலையையும் மதிப்பாய்வு செய்து ஆளுநருக்குப் பரிந்துரைகளை வழங்கும்.

• நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

• மாநிலத்தால் விதிக்கப்படும் வரிகள், கடமைகள், சுங்கவரிகள் மற்றும் கட்டணங்கள் ஆகியவற்றின் நிகர வருவாயை மாநில அரசு மற்றும் நகராட்சிகளுக்கு இடையே விநியோகித்தல்

• மாநிலத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள நகராட்சிகளுக்கு இடையே அத்தகைய வருவாயின் பங்கை ஒதுக்கீடு செய்தல்

• நகராட்சிகளால் ஒதுக்கப்படும் அல்லது ஒதுக்கப்படும் வரிகள், கடமைகள், சுங்கச்சாவடிகள் மற்றும் கட்டணங்களை நிர்ணயித்தல்

• மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து நகராட்சிகளுக்கு மானியங்கள்

• நகராட்சிகளின் நிதி நிலையை மேம்படுத்த தேவையான நடவடிக்கைகள்.

மாநிலங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துகளின் வளங்களுக்கு துணையாக மாநிலங்களின் ஒருங்கிணைந்த நிதியை அதிகரிக்க தேவையான நடவடிக்கைகளை மத்திய நிதி ஆணையம் பரிந்துரைக்கிறது.

தணிக்கை மற்றும் கணக்குகள்

கட்டுரை 243Z இன் படி, நகராட்சிகளின் கணக்குகளை பராமரித்தல் மற்றும் பிற தணிக்கைகள் மாநில சட்டத்தில் உள்ள விதிகளின்படி செய்யப்பட வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக உள்ளூர் தேவைகள் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்பைப் பொறுத்து மாநில சட்டமன்றங்கள் இது சம்பந்தமாக பொருத்தமான ஏற்பாடுகளை செய்ய சுதந்திரமாக இருக்கும்.

தேர்தல் ஆணையம்

243ZA, பஞ்சாயத்து மற்றும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கான அனைத்து தேர்தல்களுக்கும் வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கான கண்காணிப்பு, வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியவை மாநிலத்

தேர்தல் ஆணையங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விதிகளை வழங்குகிறது.

யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான விண்ணப்பம்:

பிரிவு 243ZB யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இந்த விதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை வழங்குகிறது. நகராட்சிகளின் விதிகள் மாநிலங்களைப் போலவே யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று இந்தக் கட்டுரை கூறுகிறது.

சில பகுதிகளில் பொருந்தாது

பிரிவு 243 ZC கூறும் பகுதி IXA இன் விதிகள் பொருந்தாது

• கட்டுரை 244 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திட்டமிடப்பட்ட பகுதிகள். இதில் அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் ஆகியவை அடங்கும்.

• இந்தப் பகுதி டார்ஜிலிங் கோர்க்கா ஹில் கவுன்சிலின் கீழ் உள்ள பகுதிக்கும் பொருந்தாது.

பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளில் நாடாளுமன்றம் ஏதேனும் மாற்றங்களைச் செய்தால், அந்தப் பகுதிகளுக்கும் அதே கட்டுப்பாடுகள் பொருந்தும்.

மாவட்ட திட்டமிடல் குழு

பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு மாவட்ட அளவில் திட்டமிடல் மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வது பொதுவாக ஜிலா பரிஷத்தால் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பகுதி IX இல் படித்தோம். பகுதி IX-A இன் விதிகளின்படி, நகர்ப்புறங்களுக்கு, நகராட்சி அமைப்புகள் அந்தந்த அதிகார வரம்புகளுக்குள் இந்த செயல்பாடுகளை செய்கின்றன.

எவ்வாறாயினும், நிதி ஒதுக்கீடு எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற முக்கியமான கேள்வியை இது எழுப்புகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாநிலத்தில் இரண்டு திட்டக் குழுக்களை உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்துள்ளது.

• ஒன்று, பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, மாவட்டம் முழுவதும் வளர்ச்சித் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் நோக்கில் மாவட்ட அளவில் மாவட்டத் திட்டக் குழு, மற்றொன்று பெருநகரத் திட்டக் குழு.

• பிரிவு 243 ZD இன் படி, மாவட்டத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, மாவட்டம் முழுவதும் ஒரு வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாவட்ட அளவில் ஒரு மாவட்டத் திட்டக் குழு அமைக்கப்படும்.

• கலவை மற்றும் இடங்களை நிரப்புவதற்கான விருப்பம் மாநிலங்களுக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது.

• வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதில் மாவட்டத் திட்டக் குழு:

• பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளுக்கு இடையே உள்ள பொதுவான நலன் சார்ந்த விஷயம், இட ஒதுக்கீடு உட்பட

• நீர் மற்றும் பிற பெளதீக மற்றும் இயற்கை வளங்களைப் பகிர்தல்

• உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி

• கிடைக்கும் வளங்களின் அளவு மற்றும் வகை, நிதி அல்லது வேறு.

மாவட்ட திட்டக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டு பரிந்துரைக்கப்பட்ட வரைவு மாவட்ட வளர்ச்சித் திட்டம், குழுவின் தலைவரால் மாநில அரசுக்கு அனுப்பப்படும்.

பெருநகர திட்டமிடல் குழு:

பிரிவு 243 ZE கூறுகிறது, ஒவ்வொரு பெருநகரப் பகுதியிலும் ஒரு பெருநகரத் திட்டமிடல் குழுவை உருவாக்கி, பெருநகரப் பகுதி முழுவதற்கும் ஒரு வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். எனவே, 10 லட்சம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகளுக்கு, பெருநகரப் பகுதி முழுவதற்குமான வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்காக, பெருநகரத் திட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும்.

• இடங்களின் கலவை மற்றும் நிரப்புதல் மாநில சட்டமன்றங்களுக்குத் திறந்திருக்கும்.

• பெருநகர திட்டமிடல் குழு, வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்காக பின்வருவனவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்:

• பேரூராட்சிகள் மற்றும் பேரூராட்சிகளில் உள்ள ஊராட்சிகள் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம்

• நகராட்சிகள் மற்றும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு இடையே உள்ள பொதுவான நலன் சார்ந்த விஷயம், பகுதியின் ஒருங்கிணைந்த இடஞ்சார்ந்த திட்டங்கள் உட்பட

• நீர் மற்றும் பிற பெளதீக மற்றும் இயற்கை வளங்களைப் பகிர்தல்

• உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி

• இந்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசு நிர்ணயித்த ஒட்டுமொத்த நோக்கங்கள் மற்றும் முன்னுரிமைகள்

• அரசாங்கத்தின் ஏஜென்சிகளால் பெருநகரப் பகுதியில் செய்யப்படும் முதலீடுகளின் அளவு மற்றும் தன்மை

• கிடைக்கக்கூடிய பிற ஆதாரங்கள், நிதி மற்றும் வேறு.

UNIT III

பஞ்சாயத்து அமைப்பு (1600 கிபி - 1920கிபி)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் வருகையுடன், கிராம சபைகள் மூலம் பண்டைய உள்ளூர் நிர்வாகம் மையப்படுத்தப்பட்ட பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அமைப்பின் அழுத்தத்தின் கீழ் சிதைந்து போகத் தொடங்கியது. மேலும் விரைவான தொழில்மயமாக்கல் கிராமப்புறங்களில் நுட்பமான பொருளாதார கட்டமைப்பை சீர்குலைத்தது மற்றும் கிராம கைவினைஞர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை வேலையின்மைக்கு தள்ளியது.

உள்ளூர் சுயநிர்வாகம்:

இது இறுதியில் உள்ளாட்சி சுயாட்சியின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை சிதைத்தது. காலப்போக்கில் ஆங்கிலேய நிர்வாகிகளும் உள்ளூர் - ஆளுகையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் பரவலாக்கப்பட்ட உள்ளூர் - சுயாட்சியின் தோற்றம் 1850 ஆம் ஆண்டின் நகரங்கள் மேம்பாட்டுச் சட்டம் XXVI மற்றும் 1854 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட சாலை நிதியத்தின் அரசியலமைப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்தின் பல சட்டங்கள், அதாவது.

1865 & 1871 நகரங்கள் முன்னேற்றச் சட்டம்,

மெட்ராஸ் உள்ளூர் நிதிச் சட்டம் 1871,

அப்போதைய வைஸ்ராய் லார்ட் மேயோ.

தங்கள் பகுதியில் பள்ளிகள், சாலைகள், மருத்துவமனைகள் கட்ட, பராமரிக்க மற்றும் பழுது பார்க்க உள்ளூர் நிதி வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டன. "இந்த செயல்முறை உண்மையில் பழமைவாத லார்ட் மேயோவின் கீழ் தொடங்கியது, லிபரல் லார்ட் ரிப்பன் அல்ல. உள்ளூர் தேவைகளுக்கான மாற்றங்களை புதிய உள்ளூர் வரிகளுக்கு மாற்றுவதன் மூலம் நிதி சிக்கல்களைச் சமாளிப்பது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

உள்ளூர் சுய-அரசு வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டம் உள்ளூர் சுய-அரசாங்கத்தின் தந்தையான லார்ட் ரிப்பன் வைஸ்ராய் ஆனபோது தொடங்கியது. 1882 ஆம் ஆண்டு அவரது புகழ்பெற்ற தீர்மானம் மக்களுக்கு உள்ளூர் அரசாங்கத்தில் அதிக மற்றும் உண்மையான பங்கைக் கொடுத்தது.

1882 தீர்மானத்தின் முக்கிய புள்ளிகள்;

i) உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெரும்பாலும் அரசு அல்லாத உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

ii) உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் மீதான மாநில மற்றும் மத்திய கட்டுப்பாடு நேரடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக இருக்க வேண்டும்.

iii) இந்த அமைப்புகள் அவற்றின் செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்குப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதற்காக மாகாண வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து பொருத்தமான மானியங்களைப் பெறுவதற்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு சில உள்ளூர் வருமான ஆதாரங்கள் கிடைக்கப்பெற வேண்டும்.

iv) உள்ளாட்சிப் பணியாளர்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்பட வேண்டும். உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்திற்குப் பணியமர்த்தப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவர்கள்,

v) 1882 ஆம் ஆண்டின் தீர்மானங்கள் நாட்டில் நிலவும் உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாகாண அரசாங்கத்தால் விளக்கப்பட வேண்டும். 10

மெட்ராஸ் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம், 1884:

இந்தச் சட்டம் 1884 இல் ரிப்பன் பிரபுவால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு மைல்கல்லாக இருந்தது, மூன்று வகை உள்ளூர் வாரியங்கள். அதாவது மாவட்ட வாரியங்கள், தாலுகா வாரியங்கள் மற்றும் யூனியன் வாரியங்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு வந்தன. யூனியன் வாரியங்களின் கீழ், பெரிய மற்றும் சிறிய தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மாவட்ட மற்றும் தாலுகா வாரியங்களுக்கு பல பணிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. யூனியன் பலகைகள் ஒரு கிராமம் அல்லது கிராமங்களின் குழுவிற்கு அமைக்கப்பட்டன. இந்த வாரியங்கள் வீட்டு வரி விதிக்கும். அவர்களின் முக்கிய செயல்பாடு பொது சாலைகளை அமைப்பதாகும். மருந்தகங்களின் பராமரிப்பு, பொது சுகாதாரம் போன்றவை. அரசாங்கம் 1907 இல் ஒரு ராயல் கமிஷனை நியமித்தது. அதன் அறிக்கை 1909 இல் வெளியிடப்பட்டது, இது ரிப்பனின் தீர்மானத்தில் கூறப்பட்ட கொள்கைகளை மேலும் விரிவாகக் கூறியது. "அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் நலன்களுக்காகவும், உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் உள்ளூர் பணிகளுடன் மக்களை இணைக்கவும், உள்ளூர் கிராம விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதற்கான கிராம பஞ்சாயத்துகளை உருவாக்கவும், மேம்படுத்தவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. .

மெட்ராஸ் கிராம பஞ்சாயத்து சட்டம் 1920

1920 ஆம் ஆண்டு சென்னை கிராம பஞ்சாயத்து சட்டம் அமலுக்கு வந்தது. இது பஞ்சாயத்து அமைப்பில் தீவிர மாற்றங்களை கொண்டு வந்தது. மாவட்டம், தாலுகா மற்றும் யூனியன் வாரியங்களின் மூன்று பிரிவுகளின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

நிறுவனங்கள் மீது தொழில்முறை வரி மற்றும் யாத்திரை வயது வரி விதிக்க வாரியங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

காமராஜரின் கீழ் இரு அடுக்கு அமைப்பு:

கிராம பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மக்களுக்கு மிக நெருக்கமான இரண்டு அடுக்குகள் என்று தமிழ்நாடு அரசு நம்புகிறது, அவை 'உள்ளூர்' என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவை மற்றும் உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்தின் 'வெட்டு விளிம்பை' பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இந்த இரண்டு அடுக்குகளும் வலுவாகவும் துடிப்பாகவும் இருக்க வேண்டும் மேலும் மேலும் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கே. காமராஜர்:

கே.காமராஜ், பத்தாண்டு காலம் தொலைநோக்கு பார்வை கொண்ட முதல்வர், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் ஐந்தாண்டு கால மாற்றத் தலைவர், நாட்டிற்குப் பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுக்க, பத்தாண்டு காலம் தமிழகப் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தீவிரத் தலைவர். ஜமீன்தார்களின் கைகளில் இருந்து சாதாரண தொழிலாளர்கள் வரையிலான கட்சி, அவரது மோசமான கல்வி மற்றும் சமூக-பொருளாதார பின்னணியில் இருந்தும், அனைத்து துறைகளிலும் பின்பற்றத்தக்க வகையில் ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கியது. அவரது காலத்தில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அனைத்து முதல்வர்களிலும், ஒரு மாநிலத்தின் (தமிழ்நாடு) சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தவர். மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகள் இரண்டையும் ஒருங்கிணைக்கும் செயல்முறையின் மூலம் ஒரு மாநிலத்தின் வளர்ச்சியை அடைய முடியும் என்பதை அவர் தனது செயல் மூலம் நிரூபித்தார். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர் அரசியல் ஆதாயத்திற்காக போற்றப்பட்டு வணங்கப்படுகிறார், ஆனால் கே.காமராஜால் உருவாக்கப்பட்ட வளர்ச்சிக் கட்டமைப்பை மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல்வர்களோ அல்லது அதே தமிழ்நாட்டின் வாரிசுகளோ புரிந்து கொள்ளவில்லை.

அவரது வளர்ச்சியின் கட்டமைப்பானது பின்வரும் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது; a) பெரிய ஆளுகை கொண்ட சிறிய அரசாங்கம்; b) நிர்வாகத்தில் நன்னடத்தை மற்றும் நேர்மை; c) ஒரு ஒருங்கிணைந்த செயல்முறை மூலம் விரைவான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் கிராமப்புற மாற்றம்; ஈ) கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற ஒருங்கிணைந்த சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள்; (இ) பஞ்சாயத்து

ராஜ் மூலம் சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் பொதுமக்கள் பங்கேற்பு; மற்றும் (f) பொது-தனியார் கூட்டு சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள்.

இரண்டு அடுக்கு அமைப்பு:

அவர் ஆற்றிய மிக முக்கியமான பணி, துடிப்பான பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை உருவாக்கியது

- விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பது,
- கால்நடை வளர்ப்பு,
- மக்கள்தொகை கட்டுப்பாடு, மற்றும்
- மக்களை வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபடுத்த கிராமத் தொழில்களை நிறுவுதல்.

அவர் 1958 ஆம் ஆண்டு 'பஞ்சாயதி ராஜ் சட்டம்' இயற்றினார். தமிழ்நாடு நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வலுவான செல்வாக்கின் கீழ் இருந்தது என்பதையும், நிலப்பிரபுத்துவமும் தமிழ்ச் சமூகமும் சிந்தனையிலும் செயலிலும் படிநிலையாக இருப்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இக்காலத்தில், மாவட்டப் பார்ப்பனர்கள் மாவட்டப் பெருமக்களின் செல்வாக்கின் கீழ் இருந்ததால், அவர்கள் மாவட்ட ராஜாக்களாகச் செயல்பட்டனர். காமராஜர் எந்தத் தடையுமின்றி மக்களைச் சென்றடைய விரும்பினார்.

எனவே, அவர் மாவட்ட வாரியங்களை அகற்றி, துடிப்பான இரு அடுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை வைத்திருந்தார். அடிமட்டத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்துகளை மாற்றியமைக்கும் மற்றும் முக்கியமான வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு செயல்படுத்துவதற்காக, ஐஏஎஸ் அதிகாரிகளை பதவியில் நியமிக்கும் வழக்கத்தை கைவிட்டு, காந்தியவாதியும், சுதந்திர போராட்ட வீரருமான ஜி வெங்கடாசலபதியை ஊரக வளர்ச்சி ஆணையராக தேர்வு செய்தார். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் கூட்டத்தில் பங்கேற்க ஜவஹர்லால் நேருவை கே.காமராஜ் தமிழகத்திற்கு அழைத்து வந்தார்.

அந்த வகையில் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை பலப்படுத்தினார். கே.காமராஜர் காலத்தில் இருந்த தமிழ்நாட்டின் பஞ்சாயத்து ராஜ் மற்றும் இன்றைய அரசியலமைப்பு ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துகளை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒப்பிட்டு, கே.காமராஜால் உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு அடுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ் தற்போதையதை விட துடிப்பானதாகவும் வலிமையானதாகவும் இருப்பதைக் கண்டனர்.

UNIT IV

கிராம பஞ்சாயத்தின் வருமான ஆதாரம்:

தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் சட்டம், 1994:

ஊரக வளர்ச்சி (C-4), தேதியிட்ட 21 பிப்ரவரி 2000 - எண் SRO-A-17(a)/2000. – பிரிவு 90 மற்றும் பிரிவு 191 இன் துணைப் பிரிவு (1) மூலம்

வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் சட்டம், 1994 (தமிழ்நாடு சட்டம் 21, 1994) இன் பிரிவு 242 இன் துணைப் பிரிவு (1) உடன் படிக்கவும். வரவு மற்றும் செலவினங்கள் தொடர்பான விதிகளை ரத்து செய்து, தமிழக ஆளுநர் கீழ்க்கண்ட விதிகளை உருவாக்குகிறார்:-

குறுகிய தலைப்பு. - இந்த விதிகளை தமிழ்நாடு கிராம பஞ்சாயத்துகள் (கிராம பஞ்சாயத்துகளின் வரவுகள் மற்றும் செலவுகள் மற்றும் பராமரிப்பு) விதிகள், 2000 என அழைக்கலாம்.

பகுதி I

ரசீதுகள் (வருமானம்):

வரையறைகள். - இந்த விதிகளில், சூழல் தேவைப்படாவிட்டால், - "சட்டம்" என்பது தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் சட்டம், 1994 (தமிழ்நாடு சட்டம் 21 இன் 1994);

"படிவம்" என்பது இந்த விதிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட படிவம். கணக்குகள் மற்றும் பதிவுகளை பராமரித்தல். - ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கும் எத்தனையோ கணக்குகள் இருக்க வேண்டும் மற்றும் குறிப்பிட்ட படிவங்களில், அரசு அவ்வப்போது இயக்கும் கணக்குகளுக்குத் தனித்தனி பணப் புத்தகங்கள் மற்றும் பிற பதிவேடுகளைப் பராமரிக்க வேண்டும்.

வரி வசூல் மற்றும் பணம் அனுப்புதல். - (1) சட்டத்தின் பிரிவுகள் 171 மற்றும் 172 இன் கீழ் விதிக்கப்படும் வீட்டு வரி அல்லது சட்டத்தின் 198-A பிரிவின் கீழ் விதிக்கப்படும் தொழில் வரி அல்லது சட்டத்தின் பிரிவு 171 இன் துணைப்பிரிவு (3) இன் கீழ் விதிக்கப்பட்ட விவசாய நிலத்தின் மீதான வரி அல்லது எதிர்காலத்தில் விதிக்கப்படக்கூடிய வேறு ஏதேனும் வரியானது அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் இரட்டைப் பக்க கார்பனைப் பயன்படுத்தி அச்சிடப்பட்ட ரசீதை வழங்குவதன் மூலம் மதிப்பீட்டாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும். ரசீதுகள் வழங்கப்படும் போது, சேகரிப்பு விவரங்கள் இதற்காக பராமரிக்கப்படும் சேகரிப்பு பதிவேட்டில் உள்ளிடப்படும். வரி வசூலிப்பதற்கான ரசீது தொலைநகல் வடிவில் நிர்வாக அதிகாரியின் கையொப்பத்துடன் இருக்க வேண்டும் மற்றும் கிராம பஞ்சாயத்தின் பஞ்சாயத்து உதவியாளர்/பகுதி நேர எழுத்தரால் மையில் கையொப்பமிடப்பட வேண்டும்.

(2) சேகரிக்கப்பட்ட தொகைகள் வரி மற்றும் இதர பொருட்கள் சேகரிப்பு பதிவேட்டில் மற்றும் பணப்புத்தகத்தில் உள்ளிடப்படும். சேகரிக்கப்பட்ட தொகை கிராம பஞ்சாயத்து நிதி கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும். பணம் அனுப்பப்பட்டு கிராம பஞ்சாயத்து நிதிக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்படும் போதெல்லாம், பணம் அனுப்பிய

தேதியில் பணப் புத்தகத்தின் டெபிட் பக்கத்தில் பணம் அனுப்பிய விவரங்கள் உள்ளிடப்படும்.

(3) பணமாகப் பெறப்பட்ட ரசீதில் எந்தப் பகுதியும் எந்தச் செலவிற்கும் நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது.

உரிமம் மற்றும் அனுமதிக்கான கட்டணம். - (1) உரிமம் அல்லது அனுமதிக்கான விண்ணப்பம் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உரிமம் அல்லது அனுமதியைப் பொறுத்தமட்டில் செலுத்தப்பட வேண்டிய கட்டணம் அல்லது அதன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட ஏதேனும் விதி அல்லது ஒழுங்குமுறைகள் முன்கூட்டியே வசூலிக்கப்படும்.

(2) கட்டணம் வசூலிப்பது மற்றும் அத்தகைய உரிமம் அல்லது அனுமதியை வழங்குவது தொடர்பான விவரங்கள், அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வசூலிக்கப்பட்ட படிவத்தில் பராமரிக்கப்படும் உரிமங்கள் மற்றும் அனுமதிகளின் பதிவேட்டில் தொடர்ச்சியாக உள்ளிடப்படும். .

நன்கொடைகள் மற்றும் அறக்கட்டளைகள் மூலம் வருமானம். - (1) கிராமப் பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரம், கிராமப் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில், அது நிர்வகிக்கும் ஒவ்வொரு நன்கொடை அல்லது அறக்கட்டளையின் தற்போதைய பதிவேட்டைப் பராமரிக்க வேண்டும் அல்லது பராமரிக்க வேண்டும். அத்தகைய பதிவு காண்பிக்கும் -

அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளையின் நிர்வாகம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரம்;

அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளையின் சொத்துக்கள் மற்றும் வருமான ஆதாரங்கள்; மற்றும்

(c) அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளைக்கு விதிக்கப்படும் செலவு.

(2) கிராமப் பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரம், துணை விதி (a) இல் உள்ள பதிவேடுக்கு கூடுதலாக, கிராமப் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் தனித்தனி பக்கங்களில் காட்டப்படும் நன்கொடைகள் மற்றும் அறக்கட்டளைகளின் பதிவேட்டைப் பராமரிக்க வேண்டும் அல்லது பராமரிக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளை தொடர்பான வருடாந்திர பரிவர்த்தனைகள்.

பங்களிப்புகள். - ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு அரசு, பிற பஞ்சாயத்துகள், நகராட்சி மன்றங்கள், பிற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் தனியார் நபர்களிடமிருந்து செலுத்த வேண்டிய பங்களிப்புகளின் ரசீது பல்வேறு கோரிக்கை சேகரிப்பு மற்றும் இருப்புப் பதிவேடு மூலம் கண்காணிக்கப்படும்.

கருவிகள் மற்றும் தாவரங்கள், துடைப்புகள், பழைய கடைகளின் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் விற்பனை வருமானம். -

பழைய மற்றும் பயன்படுத்த முடியாத கருவிகள் மற்றும் செடிகள், கடைகள் மற்றும் பொருட்கள், துடைப்புகள், காற்றில் விழுந்த மற்றும் காய்ந்த மரங்கள் மற்றும் அவென்யூ மரங்களின் பயன்பாடு ஆகியவை கிராம பஞ்சாயத்தின் கட்டுப்பாட்டில் அல்லது உரிமையில் உள்ளவைகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு கிராம பஞ்சாயத்தின் உத்தரவுகள் எடுக்கப்படும். குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக, கிராம பஞ்சாயத்தால் உத்தரவிடப்படாவிட்டால், பொது ஏலத்தில் விற்கப்பட்டது. விற்பனையானது கிராம பஞ்சாயத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய அனைத்து விற்பனைகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட ரசீதுகள் வரிகள் மற்றும் இதர பொருட்களின் சேகரிப்பு பதிவேட்டில் காட்டப்படும்.

சந்தைகள், கார்ட்-ஸ்டாண்டுகள், இறங்கும் அல்லது நிறுத்தும் இடங்கள், இறைச்சி கூடங்கள், மீன்பிடி மற்றும் படகுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து கட்டணம். - கிராம பஞ்சாயத்து அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விதிகளின்படி பொது ஏலத்தின் மூலம் எந்த சந்தை, வண்டி-நிலையம், இறங்கும் அல்லது நிறுத்தும் இடம், இறைச்சி கூடம், மீன்பிடி அல்லது படகு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும். நிலுவைத் தொகைகளின் வசூல் பல்வேறு கோரிக்கைப் பதிவேடு மூலம் கண்காணிக்கப்படும்.

கிராம பஞ்சாயத்து மூலம் கட்டண வசூல். - (1) எந்த சந்தை, வண்டி-நிலையம் அல்லது நிறுத்துமிடம், இறைச்சி கூடம், மீன்பிடி அல்லது படகு ஆகியவை நேரடியாக கிராம பஞ்சாயத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் பட்சத்தில், அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு விதிக்கப்படும் அனைத்து கட்டணங்களும் அச்சிடப்பட்டு வழங்கப்படும் டிக்கெட்டுகள் மூலம் வசூலிக்கப்படும். நிர்வாக அதிகாரத்தால்.

(2) டிக்கெட்டுகள் வெவ்வேறு கட்டணங்களுக்கு வெவ்வேறு வண்ணங்களில் படலத்திலும் எதிர் படலத்திலும் அச்சிடப்படும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அச்சிடப்படும் கட்டணங்கள். ஒவ்வொரு வகையான டிக்கெட்டுகளும் ஒவ்வொன்றும் 100 புத்தகங்களில் கட்டப்பட்டு, தொடர்ச்சியான இயந்திர எண்களைக் கொண்டிருக்கும். வசூலிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு வழங்குவதற்கு முன், அவர்கள் நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நபர் முன்னிலையில் கிராம பஞ்சாயத்தின் பொது முத்திரையுடன் முத்திரையிடப்பட வேண்டும்.

(3) இந்தச் சீட்டுகள் தொடர்பாக இரண்டு பகுதிகளாகப் பதிவேடு கிராமப் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

முதல் பகுதி பங்குப் பதிவேடு, நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரியால் சான்றளிக்கப்பட்ட ரசீதுகளுக்கான உள்ளீடுகள் மற்றும் வெளியீட்டிற்கான உள்ளீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட சேகரிப்பு அதிகாரியால் சான்றளிக்கப்படும்.

இரண்டாவது பகுதி, இந்த டிக்கெட்டுகள் மூலம் வருவாய் வசூலிக்கும் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் தனிப்பட்ட லெட்ஜர் கணக்காக இருக்கும். ஒவ்வொரு வசூலிக்கும் அலுவலருக்கும் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வகையான டிக்கெட்டின் எண் மற்றும் மதிப்புடன் அது பற்று வைக்கப்படும், மேலும் அவர் கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் செலுத்திய வசூல் தொகையுடன் வரவு வைக்கப்படும். ஒவ்வொரு நாளும் வசூலிக்கும் அதிகாரியால் பணம் அனுப்பப்படும், மேலும் அவரால் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வகையான டிக்கெட்டின் எண் மற்றும் மதிப்பு விவரங்களும் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

(4) டிக்கெட் புத்தகம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அந்த எதிர்ப் படலம் உண்மையான வரவுகளுடன் சரிபார்க்க கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்படும்.

(5) வசூலிக்கும் அதிகாரி தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட டிக்கெட்டுகள் மற்றும் அவர் செய்த வசூல் பற்றிய கணக்கையும் வைத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வகையான டிக்கெட்டுகளின் தினசரி வசூல் அத்தகைய கணக்கில் உள்ளிடப்பட்டு, ஒவ்வொரு நாளின் முடிவில் நிலுவைகளும் செலுத்தப்படும். அத்தகைய சரிபார்ப்பைச் சான்றளிக்கவும் அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எந்தவொரு அதிகாரியின் நிர்வாக அதிகாரியாலும் கணக்கு மற்றும் டிக்கெட்டுகளின் இருப்பு சீரான இடைவெளியில் சரிபார்க்கப்படும்.

கட்டிடங்கள், நிலங்கள் மற்றும் பிற அசையா சொத்துக்கள் மூலம் வருமானம். - (1) கிராமப் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான ஏதேனும் கட்டிடம் வாடகைக்கு விடப்பட்டால், அத்தகைய கட்டிடத்தின் வாடகையை உடனடியாக வசூலிப்பது இதர கோரிக்கை சேகரிப்பு மற்றும் இருப்புப் பதிவேடு மூலம் கண்காணிக்கப்படும்.

(2) கிராம பஞ்சாயத்து மற்றும் அத்தகைய பயணிகளின் பங்களாவை ஆக்கிரமித்துள்ள நபரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு பயணிகளின் பங்களா, ஓய்வு இல்லம் அல்லது சத்திரம் ஆகியவற்றில் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வசூலிக்கப்பட்ட படிவத்தில் ஒரு பதிவேடு பராமரிக்கப்பட வேண்டும். பதிவேட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விவரங்களை நிரப்ப ஓய்வு இல்லம் அல்லது சத்திரம் தேவை. கிராம பஞ்சாயத்து நிர்ணயித்துள்ள அத்தகைய தொழிலுக்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படும்.

வழங்கப்படும் சேவைகளுக்கான முன்கூட்டிய வசூல். - சட்டத்தில் வேறுவிதமாக வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர்த்து, மதிப்பிடப்பட்ட செலவு மற்றும் சேவைக் கட்டணங்கள் முன்கூட்டியே செலுத்தப்பட்டாலன்றி, எந்தவொரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் அல்லது அமைப்பிற்கும் எந்த வேலையும் கிராம பஞ்சாயத்தால் மேற்கொள்ளப்படாது.

வரி மற்றும் இதர பொருள் வசூல் பதிவு. - இதர ரசீதுகள் வழங்கப்படும் இதர நிலுவைத் தொகைகள் தொடர்பான அனைத்து பரிவர்த்தனைகளும் வரி மற்றும் இதர பொருள் சேகரிப்பு பதிவேட்டில் பதிவு செய்யப்படும்.

பணத்தைப் பயன்படுத்துதல். - கிராமப் பஞ்சாயத்தின் சார்பில் பெறப்படும் எந்தப் பணமும் முதலில் சம்பந்தப்பட்ட கணக்கில் வராமல் அதன் செலவினங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. ரொக்கமாகப் பெறப்பட்ட எந்த ரசீதிலும் எந்தப் பகுதியும் நேரடியாகச் செலவுக்கு ஒதுக்கப்படக்கூடாது.

வருவாய் திரும்பப் பெறுதல். - (1) கிராமப் பஞ்சாயத்தால் பெறப்பட்ட வருவாய்ப் பொருளானது, கிராமப் பஞ்சாயத்தின் அனுமதியின்றி திரும்பப் பெறப்படாது. கிராமப் பஞ்சாயத்தால் வழங்கப்பட்ட அனுமதி, அது வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு காலாவதியாகிவிடும், அதன் பிறகு, ஒரு புதிய அனுமதி அவசியம்.

(2) வருவாயைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான பில்கள் V.P. இல் வரையப்படும். படிவம் 34 (இணைப்பு-XIII). பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றவுடன், தொடர்புடைய கணக்குகளில் அசல் கிரெடிட் உள்ளீட்டிற்கு எதிராக அதன் மானியத்தின் குறிப்பு செய்யப்படும்.

மரங்கள், காற்றில் விழுந்த மரங்கள் போன்றவற்றின் பயன்களை விற்பனை செய்தல் - (1) அனைத்து விற்பனை -

மரங்களின் உற்பத்தி அல்லது பயன்பாடு;

காற்று விழுந்து வாடிய மரங்கள்;

துடைத்தல்;

கருவிகள் மற்றும் தாவரங்கள்; மற்றும்

பழைய கடைகள் மற்றும் பொருட்கள்;

கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு சொந்தமானது, அரசாங்கத்தால் வசூலிக்கப்பட்ட நடைமுறையின்படி கிராம பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரியால் பொது ஏலம் மூலம் செயல்படுத்தப்படும்.

(2) கிராம பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரியால் பெறப்படும் விற்பனை வருமானம் உடனடியாக கிராம பஞ்சாயத்து நிதியில் செலுத்தப்படும்.

கட்டணம் வசூலிப்பதற்கான பாதுகாப்பு. - நிர்வாக அதிகாரியின் கருத்துப்படி, அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் விளைபொருட்களின் குத்தகை அல்லது மரங்களைப் பயன்படுத்துதல் அல்லது சந்தைகள், வண்டி நிற்கும் இடங்கள், இறங்கும் இடங்கள் ஆகியவற்றில் கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமைக்கான விதிமுறைகளை உரிய முறையில் நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான பாதுகாப்பு எடுக்கப்படும். , நிறுத்தும் இடங்கள், படுகொலை கூடங்கள், மீன்பிடி அல்லது வேறு ஏதேனும் உரிமை. குத்தகையின் அனைத்து விதிமுறைகளையும் திருப்திகரமாக கடைபிடிக்கும் வரை, குத்தகைதாரருக்கு அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு திருப்பிச் செலுத்தப்படாது. ஆனால், குத்தகையின் கீழ் செலுத்த வேண்டிய கடைசி தவணைக்கு பாதுகாப்புத் தொகை சரிசெய்யப்படலாம்.

18 முதல் 20 வரை

சீக்னியோரேஜ் கட்டணம். - (1) பஞ்சாயத்து கிராமத்தில் சிறு கனிமங்களை குவாரி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசாங்கத்தால் வசூலிக்கப்படும் சீனியோரேஜ் கட்டணத்திற்கு சமமான தொகையை கிராம பஞ்சாயத்து பெற வேண்டும்.

(2) மாவட்ட ஆட்சியர், வருடத்திற்கு ஒருமுறை கிராம பஞ்சாயத்து நிதியில் சீக்னியோரேஜ் கட்டணத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

மாநில அரசின் அதிகாரப் பகிர்வு மானியம். - (1) ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்தும், அரசு நிர்ணயித்த விதிமுறைகளின் அடிப்படையில், மாநில நிதிக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், அதிகாரப் பகிர்வு மானியத்தை அவ்வப்போது பெற வேண்டும். இந்த மானியம் கிராம பஞ்சாயத்து நிதியில் வரவு வைக்கப்படும்.

(2) அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது நிர்ணயம் செய்யப்படும் விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கு சமப்படுத்தல் மற்றும் ஊக்கத்தொகை வழங்கவும் அரசு அனுமதிக்கலாம்.

இந்திய அரசின் அதிகாரப் பகிர்வு மானியம். - (1) ஒவ்வொரு கிராம பஞ்சாயத்தும், இந்திய அரசாங்கத்தால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி, 1வது நிதிக்குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், அதிகாரப்பகிர்வு மானியத்தை அவ்வப்போது பெற வேண்டும். மானியம் மற்றும் பிற தொகைகள் கிராம பஞ்சாயத்து ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் வரவு வைக்கப்படும்.

பணம் பெறுதல். - நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அவரது அதிகாரத்தின் கீழ் கிராம பஞ்சாயத்து அதிகாரி அல்லது வேலைக்காரன் மூலம் பெறப்பட்ட அனைத்துப் பணமும், கிராமப்

பஞ்சாயத்து வசம் உள்ள ஒரு அரசு ஊழியர் உட்பட, அவருடைய தகுதியில் கிராமப் பஞ்சாயத்து வசம் வைக்கப்பட்டுள்ள சேவைகள் கணக்கில் கொண்டு வரப்படும். அவை பெறப்பட்டவுடன். அவ்வாறு பெறப்படும் பணம் அனைத்தும் கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் தினமும் வரவு வைக்கப்படும்.

கூட்டுறவு வங்கி, பிராந்திய கிராமப்புற வங்கி, தபால் அலுவலக சேமிப்பு வங்கி அல்லது தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியில் செலுத்துதல். - கூட்டுறவு வங்கி, பிராந்திய கிராமப்புற வங்கி, அஞ்சல் அலுவலக சேமிப்பு வங்கி அல்லது தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கி ஆகியவற்றில் செலுத்தப்படும் ஒவ்வொரு கட்டணமும், செலுத்தப்பட்ட தொகை, அதன் தன்மை மற்றும் அது யாருடைய கணக்கில் உள்ள நபர் அல்லது அலுவலகம் ஆகியவற்றைக் காட்டும் சலான் உடன் இணைக்கப்படும். செய்யப்படுகிறது.

சாதாரண செலவினங்களுக்கு மூலதன ரசீதுகளின் விண்ணப்பம். - எந்த கிராமப் பஞ்சாயத்தும் அதன் மூலதன ரசீதுகளான நிலம், கட்டிடம் அல்லது இயந்திரங்களை விற்ற வருமானம் போன்றவற்றை, ஆய்வாளரின் முன் அனுமதியின்றி சாதாரண செலவினங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

சேகரிப்பு புத்தகம் வழங்கல். - ஒவ்வொரு கிராம பஞ்சாயத்து ஊழியருக்கும் அல்லது கிராம நிர்வாக அதிகாரிக்கும் கிராம பஞ்சாயத்துக்கு வரவேண்டிய வருவாயை வசூலிக்கும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வரிகள் மற்றும் பிற வருவாய்களின் வசூல். - பில் கலெக்டர்கள் அல்லது கிராம நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அவருக்கு கீழ் பணிபுரிபவர்கள் அல்லது பிற நபர்களால் செய்யப்படும் வரிகள் மற்றும் பிற கிராம பஞ்சாயத்து வருவாய்கள் கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் பராமரிக்கப்படும் வரிகள் மற்றும் இதர பொருட்கள் சேகரிப்பு பதிவேட்டின் மூலம் கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்படும்.

ரசீதுகள் வெளியீடு. - வரிகள் மற்றும் இதர பொருள் வசூல் பதிவேட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ரசீதுகள் தவிர, பொதுமக்களிடமிருந்து கிராமப் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் பெறப்படும் அனைத்துப் பணத்திற்கும் அரசால் வசூலிக்கப்பட்ட படிவத்தில் ரசீதுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய ரசீதுகளில் நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கிராம பஞ்சாயத்து அதிகாரி கையெழுத்திட வேண்டும்.

30. பணப் புத்தகம் மற்றும் துணைப் பதிவுகள். - நிர்வாக அதிகாரி, கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்பட்ட அத்தகைய கணக்குகள் மற்றும் பதிவேடுகளை பராமரிக்க வேண்டும் அல்லது பராமரிக்க வேண்டும்.

செலவினப் பகுதிகள்:

கிராம பஞ்சாயத்தில் இருந்து பணம். - கிராம பஞ்சாயத்து நிதியில் இருந்து கிராம பஞ்சாயத்துக்கு அளிக்கப்படும் பில்களுக்கு எதிரான அனைத்து கொடுப்பனவுகளும் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட திட்டம் அல்லது நிதி தொடர்பாக நிர்வாக அதிகாரி அல்லது அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபராலும் மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரே செய்யப்பட வேண்டும்.

காசோலை மூலம் பணம் செலுத்துதல். - (1) அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்பட்ட நடைமுறையின்படி, கட்சிகளுக்கு ஆதரவாக வரையப்பட்ட க்ராஸ்டு அக்கவுண்ட் பேயி காசோலைகள் மூலம் மட்டுமே பணம் செலுத்தப்படும். நிர்வாக அதிகாரம் பின்வரும் கொடுப்பனவுகளுக்கு மட்டுமே சுய காசோலையில் தொகைகளை எடுக்கலாம்: -

கிராம பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்கு சம்பளம்;

கிராம பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரி, உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஊழியர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய பயணப்படி;

குட்டி அலுவலக தற்செயல் செலவுகள்; மற்றும்

விழாவிிற்கான ஊழியர்களுக்கு முன்பணம்.

காசோலைகள் வரைதல். - கிராம பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரி அல்லது கிராம பஞ்சாயத்தின் நிதிக்கு எதிராக காசோலைகளை எடுக்க அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்ற நபர் தற்காலிகமாகவோ அல்லது நிரந்தரமாகவோ அலுவலகத்தின் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், அவர் நிவாரணம் பெற்ற நபரின் கையொப்பத்தின் மாதிரியை அனுப்ப வேண்டும். வங்கியின் உள்ளூர் அதிகாரி அல்லது கூட்டுறவு வங்கியின் போஸ்ட் மாஸ்டர் அல்லது செயலாளரிடம் படிவம்-1 இல் உள்ள சான்றிதழ்.

காசோலை புத்தகங்களை பராமரித்தல். - காசோலை புத்தகங்கள் வரைதல் அதிகாரியின் தனிப்பட்ட காவலில் வைக்கப்படும் மற்றும் கட்டணம் மாற்றப்படும் போது, பயன்படுத்தப்படாத காசோலைகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் மற்றும் நிவாரணம் பெற்ற மற்றும் நிவாரணம் பெற்ற நபர்களின் கையொப்பத்துடன் பணப் புத்தகத்தில் ஒரு குறிப்பு பதிவு

செய்யப்படும். காசோலை புத்தகங்கள் முறையே தயாரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பெறப்பட்டது.

கிராம பஞ்சாயத்து ஹிந்துக்கு எதிரான உரிமைகோரல்களுக்கான நடைமுறை. - (1) கிராம பஞ்சாயத்து நிதிக்கு எதிராக ஏதேனும் உரிமை கோரும் ஒவ்வொரு நபரும் கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் ஒரு மசோதாவை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(2) சாத்தியமான இடங்களில், அச்சிடப்பட்ட படிவங்கள் பில்களைத் தயாரிப்பதில் பயன்படுத்தப்படும்.

(3) க்ளைம் செய்பவர், அந்த நோக்கத்திற்காக வழங்கப்பட்ட படிவத்தில் இருந்து வேறுபட்ட படிவத்தில் ஒரு மசோதாவை சமர்ப்பித்தால், செலவினத்தைச் செய்யும் அதிகாரியால் முறையான படிவத்தில் ஒரு தனி பில் தயாரிக்கப்பட்டு, உரிமைகோருபவரின் பில் துணை வவுச்சராக இணைக்கப்படும். .

ஒவ்வொரு மசோதாவும் கிராம பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரியிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும், அவர் அதை பில்களின் பதிவேட்டில் உள்ளிட வேண்டும், பின்னர் அனுமதி அல்லது பிற ஆவணங்கள், உரிமைகோரலின் உரிமை மற்றும் எண்கணித துல்லியம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் வகையில் பில்களை சரிபார்த்து சரிபார்க்க வேண்டும். . அத்தகைய சரிபார்ப்பு மற்றும் பரிசோதனையில், மசோதா சரியானது என கண்டறியப்பட்டால், நிறைவேற்று அதிகாரம் மசோதாவை நிறைவேற்றும்.

எந்தவொரு திட்டம் அல்லது நிதியைப் பொறுத்தமட்டில், அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவரால் மசோதா ஆய்வு செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றால், நிறைவேற்று அதிகாரம் அத்தகைய மசோதாவை அங்கீகரிக்கப்பட்ட நபருக்கு அனுப்பும், அவர் மேற்கூறியபடி மசோதாவை முழுமையாக ஆய்வு செய்து, மசோதா கண்டுபிடிக்கப்பட்டால். சரியாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்க, அறிவிக்கப்பட்ட நபரால் அனுப்பப்பட்ட தொகைக்கான காசோலையை எடுக்க மூன்று நாட்களுக்குள் நிர்வாக அதிகாரிக்கு அனுப்பவும்.

பணம் செலுத்துவதற்கான ஒப்புதல்கள். - (1) பில் டிராயர் மட்டுமே பணம் செலுத்துபவர் மற்றும் ஏற்கனவே வழங்கியிருந்தால் தவிர, எந்த சம்பளம் அல்லது கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்ட கிராம பஞ்சாயத்தின் ஒவ்வொரு அதிகாரி அல்லது ஊழியரிடமிருந்தும் தனித்தனி ஒப்புக்கைகள் (தேவைப்பட்டால் முத்திரையிடப்பட்டவை) பெறப்படும். ஒரு ரசீது (தேவையான இடங்களில் முத்திரையிடப்பட்டது), மசோதாவில்.

(2) ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தின் எந்த அதிகாரியோ அல்லது பணியாளரோ அவரால் எடுக்கப்பட்ட எந்தத் தொகையிலிருந்தும் பணம் செலுத்தினால், அவர் ஒரு ரசீது (தேவைப்பட்டால் முத்திரையிடப்பட்ட) பில்லில் வழங்கப்படாவிட்டால், ஒரு தனி ரசீதை (முத்திரையிடப்பட்ட) பெற்று, அதனுடன் இணைக்க வேண்டும். எங்கு தேவையோ).

செலவின அனுமதி. - செலவினத்திற்கான எந்தவொரு பொருளுக்கும் பில் எடுக்கும் அதிகாரி அல்லது பணியாளரை விட உயர்ந்த அதிகாரத்தின் அனுமதி தேவைப்படும்போது, அத்தகைய அனுமதி பெறப்பட்டு அதன் விதிமுறைகள் மசோதாவில் மேற்கோள் காட்டப்படும்.

செலவினங்களை அனுமதிப்பதற்கான சான்றிதழ். - (1) படிவம் II இல் நிர்வாக அதிகாரியால் வழங்கப்பட்ட சான்றிதழைத் தவிர, எந்தவொரு செலவினப் பொருளும் ஒரு கிராம பஞ்சாயத்தால் அனுமதிக்கப்படாது.

சம்பந்தப்பட்ட தலைவரின் கீழ் பட்ஜெட் ஒதுக்கீடு ஏதும் இல்லை என்றால் மற்றும் கிராம பஞ்சாயத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் மற்றொரு தலைவரிடமிருந்து மறு ஒதுக்கீடு மூலம் தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடிவு செய்தால், "மறு ஒதுக்கீடு மூலம்" என்ற வார்த்தைகள் "சந்தித்த" வார்த்தைக்குப் பிறகு சேர்க்கப்படும்.

சான்றிதழானது நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளிடப்பட்டு, கூட்டத்திற்கு முன் விநியோகிக்கப்படும் மற்றும் கிராம பஞ்சாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், தீர்மானத்தின் ஒரு பகுதியாக நிமிட புத்தகத்தில் மீண்டும் எழுதப்பட வேண்டியதில்லை. இருப்பினும், கிராம பஞ்சாயத்து செலவின அளவு அல்லது செலவினத்தின் தலைப்பில் ஏதேனும் மாற்றங்களைச் செய்தால், அந்தச் சான்றிதழானது கிராமப் பஞ்சாயத்தின் தீர்மானத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்து, நிமிடப் புத்தகத்தில் உள்ளிடப்படும். .

(2) ஒரு வருடமாக செயல்படாத எந்தவொரு புதிய கட்டணத்திற்கான அனுமதியும், அது குறிப்பாக புதுப்பிக்கப்படாவிட்டால், காலாவதியாகிவிடும்:

துணைவிதி (3) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படும் பணிகளுக்கான செலவினங்களுக்கு இந்த துணை விதி பொருந்தாது.

(3) (அ) ஒரு சாதாரண வருடாந்திர பராமரிப்பு மதிப்பீட்டிற்கான அனுமதி, அது தொடர்புடைய நிதியாண்டின் கடைசி நாளில் காலாவதியாகும். எவ்வாறாயினும், அந்தத் தேதியில் வேலை நிறுத்தப்படுவதால் ஏதேனும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பத்தில்

அசௌகரியம் ஏற்பட்டால், அந்தத் தேதிக்குப் பிறகு ஏற்படும் செலவினம், அடுத்த நிதியாண்டிற்கான புதிய பழுதுபார்ப்பு மதிப்பீட்டிற்கு எதிரான செலவாகக் கருதப்படும்.

(b)சிறப்புப் பழுதுபார்ப்புகளுக்கான மதிப்பீடு அசல் வேலைகளுக்கான மதிப்பீடுகளைப் போலவே பழுதுபார்ப்பு முடியும் வரை தற்போதையதாக இருக்கும்.

(இ) வருடாந்திர பராமரிப்பு தவிர வேறு எந்த பொதுப் பணிக்கான மதிப்பீட்டிற்கான அனுமதியின் ஒப்புதல், அத்தகைய பணி தொடங்கப்படாவிட்டால், அது வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு செயல்படாது.

உரிமைகோரல்களின் வரம்பு. - கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு எதிராக தனித்தனியாக உருவாக்கப்பட்ட விதிகளின்படி நிர்வகிக்கப்படும் கிராமப் பஞ்சாயத்தின் எந்தவொரு அதிகாரி அல்லது ஊழியருக்கும் தொடர்பான ஒன்றைத் தவிர வேறு எந்த ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு எதிராகவும் எந்தக் கோரிக்கையும் வைக்கப்படாது -

மசோதா ஆறு மாதங்களுக்கும் மேலாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், ஆனால் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் உத்தரவின்றி உரிமைகோரல் நிலுவையில் உள்ள தேதியிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு மேல் இல்லை; மற்றும்

கிராமப் பஞ்சாயத்தின் உத்தரவு இல்லாமல் க்ளெய்ம் நிலுவைத் தேதியிலிருந்து ஓராண்டுக்கும் மேலாக அத்தகைய மசோதா சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

அதிக கட்டணம். - அதிக கட்டணம் செலுத்துவதற்கான பொறுப்பு முதன்மையாக ஒரு பில் டிராயரிடம் இருக்கும், அவர் அதிக கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் மற்றும் எந்தவொரு நிதித் திட்டம் தொடர்பாக அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட நபரால் மசோதா நிறைவேற்றப்படும் சந்தர்ப்பங்களில், அத்தகைய அறிவிக்கப்பட்ட நபரிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்கப்படும்.

பணம் அல்லது முத்திரைகளை நீக்குதல் அல்லது இழப்பு. - (1) ஒரு கிராம பஞ்சாயத்துக்கு சொந்தமான பணம் அல்லது முத்திரைகள் ஏதேனும் சிதைவு அல்லது இழப்பு ஏற்பட்டால், சட்டத்தின் பிரிவு 193 இன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர் மற்றும் தணிக்கையாளரிடம் தலைவர் அல்லது ஆய்வு அதிகாரிகளில் யாராவது ஒருவரால் உடனடியாகத் தெரிவிக்கப்படும். மேலும் மற்றும் முழுமையான அறிக்கையானது, இந்த விவகாரம் முழுமையாக விசாரிக்கப்பட்டவுடன், அத்தகைய ஆய்வு அதிகாரியின் தன்மை மற்றும் சிதைவு அல்லது இழப்பின் அளவு ஆகியவற்றை அமைப்பதன் மூலம், அத்தகைய தணிக்கையாளரிடம் விரைவில் சமர்ப்பிக்கப்பட

வேண்டும். விதிகளின் பிழைகள் அல்லது புறக்கணிப்பு மூலம் அத்தகைய சிதைவு அல்லது இழப்பு சாத்தியமானது மற்றும் மீட்டெடுப்பதற்கான வாய்ப்புகள்.

திருட்டு அல்லது கிராம பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான ஏதேனும் ஒரு சொத்தின் இழப்பு, சொத்தின் கொள்முதல் மதிப்பு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால், தலைவர் அல்லது ஆய்வு அதிகாரி தணிக்கையாளரிடம் புகாரளிக்க வேண்டும்.

துணை விதிகள் (1) மற்றும் (2) மூலம் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அறிக்கைகளை சமர்ப்பிப்பது, கிராமப் பஞ்சாயத்து அல்லது நிர்வாக அதிகாரம் தேவை என்று கருதப்படும் மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடை செய்வதாகக் கருதப்படாது.

பிற காரணங்களால் சொத்து இழப்பு. - (1) தீ அல்லது வெள்ளம் அல்லது சூறாவளி போன்ற பேரிடர் காரணமாக கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்குச் சொந்தமான அசையாச் சொத்துகளுக்கு ஏதேனும் இழப்பு ஏற்பட்டால், அது தேய்மானம் மற்றும் கண்ணீர் அல்லாமல், படிவம் III இல் சட்டத்தின் பிரிவு 193 இன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர் மற்றும் தணிக்கையாளரிடம் தெரிவிக்கப்படும்..

(2) கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குச் சொந்தமான அசையாச் சொத்தின் ஏதேனும் ஒரு பகுதிக்கு சேதம் ஏற்பட்டால், சேதமடைந்த பகுதியின் மதிப்பை எழுதி வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை அத்தகைய சேதம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள்.

(3) சேதமடைந்த அல்லது அழிக்கப்பட்ட தற்காலிக கட்டமைப்புகளின் மதிப்பை எழுதும் நோக்கத்திற்காக, உத்தேசித்துள்ள காலத்திற்கு சேவை செய்ததால், மாற்றப்படவோ அல்லது புனரமைக்கவோ முன்மொழியப்படாத, அத்தகைய கட்டமைப்புகளின் மதிப்பை தொகுதி பொறியாளரால் மதிப்பிட வேண்டும். சேதம் அல்லது அழிவு தேதியின்படி உதவி பொறியாளர் (ஊரக வளர்ச்சி).

ஸ்தாபன பில்கள். - அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்பட்ட படிவத்தில் பே பில்கள் தயாரிக்கப்படும். ஸ்தாபனங்களின் மாதாந்திர ஊதிய மசோதா, அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது வகுக்கப்பட்ட படிவத்தில் இல்லாத அறிக்கையின் மூலமாகவோ அல்லது எந்த உறுப்பினருக்கும் விடுப்பு வழங்கப்படவில்லை என்ற மசோதாவில் உள்ள சான்றிதழின் மூலமாகவோ ஆதரிக்கப்படும். நிறுவுதல்.

அதிகரிப்பு சான்றிதழ் படிவம். - காலமுறை ஊதிய உயர்வு பெறப்படும் முதல் ஊதிய மசோதாவுடன், அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்பட்ட படிவத்தில் ஒரு அதிகரிப்புச் சான்றிதழ் இணைக்கப்படும்.

அதிகாரிகளின் ஊதியம். - கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட அல்லது வேறு எந்த உள்ளாட்சி அமைப்பிலிருந்து மாற்றப்பட்ட அதிகாரி அல்லது பணியாளரின் ஊதியம், கடைசி ஊதியச் சான்றிதழின் ரசீதுக்குப் பிறகு மட்டுமே எடுக்கப்படும். அரசாங்கம், அவ்வப்போது, அவரது முன்னாள் அலுவலகத்தின் தலைவரால் வழங்கப்பட்டது. அத்தகைய சான்றிதழ் அத்தகைய கடன் அல்லது பரிமாற்றத்திற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட முதல் ஊதிய மசோதாவுடன் இணைக்கப்படும்.

இறந்த அதிகாரி அல்லது பணியாளருக்கு செலுத்த வேண்டிய பணம். - (1) கிராம பஞ்சாயத்து அதிகாரி அல்லது வேலைக்காரன் இறந்த நாளுக்காக ஊதியம், விடுப்பு சம்பளம் மற்றும் படிகள் எடுக்கப்படலாம். மரணம் நிகழும் மணிநேரம் கோரிக்கையை பாதிக்காது.

(2) ஒரு கிராம பஞ்சாயத்தின் இறந்த அதிகாரி அல்லது பணியாளருக்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் (i), (ii), (iii), (iv) அல்லது (v) ஆகிய உட்பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இயற்கையின் அதிகாரத்தை உருவாக்கினால் தவிர செலுத்தப்படாது. இந்திய வாரிசு சட்டம், 1925 (மத்திய சட்டம் XXXIX 1925) பிரிவு 214 இன் துணைப்பிரிவு (1) இன்

அத்தகைய அதிகாரத்தை உருவாக்காமல் பணம் செலுத்தப்படலாம் -

அளவிற்கு ரூ. 250, கிராமப் பஞ்சாயத்தின் உத்தரவின்படி, அது போதுமானதாகக் கருதக்கூடிய விசாரணைக்குப் பிறகு திருப்தி அடைந்தால், உரிமைகோருபவரின் உரிமை மற்றும் உரிமையைப் பற்றி; மற்றும்

மேல் ரூ. 250 இன்ஸ்பெக்டரின் உத்தரவின் கீழ், அவர் திருப்தி அடைந்தால், அவர் திருப்தி அடைந்தால், உரிமைகோருபவரின் உரிமை மற்றும் உரிமையைப் பற்றி போதுமானதாகக் கருதும் மற்றும் தேவையற்ற தாமதத்தைக் கருத்தில் கொண்டால், அவர் தேவைப்படக்கூடிய ஒரு இழப்பீட்டுப் பத்திரத்தை நிறைவேற்றுதல். அத்தகைய அதிகாரத்தை உருவாக்க வலியுறுத்துவதன் மூலம் கஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

நிலுவைத் தொகையை செலுத்துதல். - ஊதிய நிலுவைத் தொகை மாதாந்திர பில்லில் அல்ல, ஆனால் கட்டணம் தவிர்க்கப்பட்ட அல்லது நிறுத்தப்பட்ட அல்லது விலக்கு மூலம் திருப்பியளிக்கப்பட்ட கட்டணத்தை மேற்கோள் காட்டும் ஒரு தனி மசோதாவில் எடுக்கப்படும்.

ஊதிய மசோதாக்களில் கையெழுத்திட்டு நிறைவேற்றும் அதிகாரம். - கட்டண மசோதாக்கள் நிறைவேற்று அதிகாரத்தால் கையொப்பமிடப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும்.

சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை செலுத்தும் தேதி. - சம்பளம் மற்றும் நிலையான கொடுப்பனவுகள் செலுத்துதல் சம்பந்தப்பட்ட மாதத்தின் கடைசி வேலை நாளில் செய்யப்பட வேண்டும்:

ஒரு அதிகாரி அல்லது வேலைக்காரன் இறுதியாக கிராம பஞ்சாயத்து சேவையை விட்டு வெளியேறினால் அல்லது வேறு உள்ளாட்சி அமைப்பு அல்லது அரசாங்கத்தின் சேவைக்கு மாற்றப்பட்டால், அத்தகைய நிகழ்வின் தேதியில் பணம் செலுத்தலாம்.

ஒரு மசோதாவின் டிராயரின் பொறுப்பு. - சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளுக்கான பில்லின் டிராயர், உரிய நபருக்கோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட நபர்களுக்கோ வழங்கப்பட்டு அவர்கள் விடுவிக்கப்படும் வரை, அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பேற்க வேண்டும். பணம் எடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து முப்பது நாட்களுக்குள் பணம் பெறுபவர் ஆஜராகவில்லை என்றால், அவருக்காக எடுக்கப்பட்ட தொகை அடுத்த பில்லில் குறுகிய டிராயால் திருப்பி அளிக்கப்படும். பெறப்பட்ட சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளின் அளவு, எந்த சூழ்நிலையிலும், வைப்புத்தொகையின் கீழ் வைக்கப்படாது.

தணிக்கை பதிவு. - நிறுவுதல், வீட்டு வாடகை மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற தொடர் கட்டணங்களுக்கான மாதாந்திர பில்களை சரிபார்க்க வசதியாக, ஒவ்வொரு கிராம பஞ்சாயத்து அலுவலகத்திலும் தணிக்கைப் பதிவேடு பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

பயணக் கொடுப்பனவு பெறுதல். - நிலையான பயணக் கொடுப்பனவுகளைத் தவிர மற்ற பயணக் கொடுப்பனவுகள், அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் வசூலிக்கப்பட்ட படிவத்தில் ஒரு தனி மசோதாவில் எடுக்கப்படும்.

போக்குவரத்து கொடுப்பனவு பெறுதல். - போக்குவரத்துக் கொடுப்பனவு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி அல்லது பணியாளரின் ஊதியக் கட்டணத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும், பயணக் கொடுப்பனவு பில்களில் அல்ல. கடத்தல் கொடுப்பனவுக்கான ஒவ்வொரு பில்லுக்கும், கடத்தல் உண்மையில் நல்ல நிலையில் பராமரிக்கப்பட்டு, அந்த மாதத்தில் அவரால் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கான சான்றிதழ் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

அனைத்து பில்களையும் கிராம பஞ்சாயத்து முன் வைப்பது. - கிராமப் பஞ்சாயத்தின் அனுமதியுடன் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், ஒரு

மாதத்தில் ஏற்படும் செலவினங்களுக்கான அனைத்து பில்களும், தேவையானதாகக் கருதப்படும் அத்தகைய ஆய்வுக்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்படுவதற்கு, முடிந்தவரை விரைவாக அதன் முன் வைக்கப்படும்.

பஞ்சாயத்து நிதி:

பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகம், 15வது நிதிக் கமிஷன் உடனான கூட்டத்தில், ஊரக உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான நிதியை ஐந்து மடங்கு உயர்த்த வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளது. இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இணைப்பில் 15வது நிதி ஆணையத்தைப் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

14வது நிதிக்குழுவின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ.2 லட்சம் கோடியுடன் ஒப்பிடுகையில், 2020-21 முதல் 2025-26 வரையிலான காலகட்டத்தில் ரூ.10 லட்சம் கோடியை ஒதுக்குமாறு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகம் கேட்டுள்ளது. இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பு பற்றிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட இணைப்பில் கிடைக்கின்றன.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு கூடுதல் நிதி தேவை:

தனிமைப்படுத்தல் மையங்கள், மருத்துவ முகாம்கள் மற்றும் தொடர்புத் தடமறிதல் போன்றவற்றை நடத்தியதால், கோவிட்-19 இன் போது பஞ்சாயத்துகள் முக்கியமான நோடல் புள்ளிகளாக முக்கியத்துவம் பெற்றன. இருப்பினும், பூட்டப்பட்ட காலத்தில் அவர்கள் நிறைய சவால்களை எதிர்கொண்டனர், ஏனெனில் பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துகளுக்கு குறுகிய அறிவிப்பில் உணவு வழங்குவது கடினம். எனவே, பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் சமூக சமையலறைகளை அமைக்க முன்மொழிந்துள்ளது, அவை உள்ளூர் சுயஉதவி குழுக்களால் (SHGs) இயக்கப்படும். இணைக்கப்பட்ட பக்கத்தில் உள்ள சுய உதவிக் குழுக்களைப் பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

2015 மற்றும் 2019 க்கு இடையில் நிதி ஆயோக் மானியங்களுக்கான பயன்பாட்டு விகிதம் 78% ஆக உள்ளது மற்றும் ஒதுக்கீடுகள் 13 மற்றும் 14 வது கமிஷன்களுக்கு இடையில் மூன்று மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இணைப்பில் இந்திய நிதி ஆணையத்தைப் பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஊரடங்கு காலத்திற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்துகளின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது, ஏனெனில் இப்போது புதிதாக திரும்பிய புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களும் கரிப் கல்யாண் ரோஜ்கர் அபியானின் கீழ் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க அவர்களைச் சார்ந்து இருப்பார்கள்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இணைப்புகளில் இந்திய அரசாங்கத்தின் மற்ற வேலைவாய்ப்பு திட்டங்களை அறியவும்- பிரதான் மந்திரி ரோஜ்கர் ப்ரோட்சகன் யோஜனா (PMRPY) பிரதம மந்திரியின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (PMEGP) அரசியலமைப்பின் 11வது அட்டவணையின்படி, நாடு முழுவதும் உள்ள 2.63 லட்சம் பஞ்சாயத்துகள் அவற்றின் வரம்பில் 29 செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

சாலை அமைத்தல், அதன் பராமரிப்பு மற்றும் குடிநீர் விநியோகம் ஆகியவை எஃப்சி மானியத்தைப் பயன்படுத்தி ஊராட்சிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கிய திட்டங்களாகும்.

எழுபத்து-மூன்றாவது திருத்தச் சட்டம், 1992:

பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தும் பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட்டது.

இந்த நோக்கத்திற்காக, திருத்தமானது 'பஞ்சாயத்துகள்' என்ற தலைப்பில் புதிய பகுதி-IX மற்றும் பஞ்சாயத்துகளின் 29 செயல்பாட்டு உருப்படிகளைக் கொண்ட புதிய 11வது அட்டவணையைச் சேர்த்தது.

கரிப் கல்யாண் ரோஸ்கர் அபியான் பற்றி:

இது புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வழங்குவதற்கான வேலைவாய்ப்புத் திட்டமாகும் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்க ரூ. 50,000 கோடி முதலீடு.

பிரச்சாரம் 125 நாட்கள் ஆகும், இது மிஷன் பயன்முறையில் வேலை செய்யும், 25 வகையான வேலைகளை தீவிரப்படுத்திய மற்றும் கவனம் செலுத்தும் செயல்படுத்தலை உள்ளடக்கியது.

ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகம் இந்த திட்டத்திற்கான முக்கிய அமைச்சகமாகும், மேலும் இது மாநில அரசுகளுடன் நெருக்கமான ஒருங்கிணைப்புடன் செயல்படுத்தப்படும்.

அபியான் என்பது 12 வெவ்வேறு அமைச்சகங்கள்/துறைகள், அதாவது, ஊரக வளர்ச்சி, பஞ்சாயத்து ராஜ், சாலைப் போக்குவரத்து மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள், சுரங்கங்கள், குடிநீர் மற்றும் சுகாதாரம், சுற்றுச்சூழல், ரயில்வே, பெட்ரோலியம் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு, புதிய மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி, எல்லைச் சாலைகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு ஒருங்கிணைந்த முயற்சியாக இருக்கும். , தொலைத்தொடர்பு மற்றும் விவசாயம்.

கிராம பஞ்சாயத்து நிதி:

அரசியலமைப்பின் 243 சி, 243 டி, 243 இ, 243 ஜி மற்றும் 243 கே ஆகிய பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்பின் பகுதி IX இன் பெரும்பகுதி, PRI களின் கட்டமைப்பு அதிகாரமளிப்பைக்

கையாளுகிறது, ஆனால் இந்த நிறுவனங்களின் சுயாட்சி மற்றும் செயல்திறன் ஆகிய இரண்டின் அடிப்படையில் உண்மையான வலிமை அவற்றின் நிதி நிலையைப் பொறுத்தது. (சொந்த வளங்களை உருவாக்கும் திறன் உட்பட). பொதுவாக, நம் நாட்டில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் பின்வரும் வழிகளில் நிதியைப் பெறுகின்றன:

அரசியலமைப்பின் 280வது பிரிவின்படி மத்திய நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் மானியங்கள் பிரிவு 243 I இன் படி மாநில நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மாநில அரசிடம் இருந்து அதிகாரப் பகிர்வு.

மாநில அரசின் கடன்கள்/மானியங்கள்:

மத்திய நிதியுதவி திட்டங்கள் மற்றும் கூடுதல் மத்திய உதவியின் கீழ் திட்ட-குறிப்பிட்ட ஒதுக்கீடு உள் வள உருவாக்கம் (வரி மற்றும் வரி அல்லாத) கொடுக்கப்பட்ட இணைப்பில் உள்ள கிராம சபைக்கும் கிராம பஞ்சாயத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் படிக்கவும்.

நாடு முழுவதும், பஞ்சாயத்துகளின் நிதி அதிகாரம் குறித்து மாநிலங்கள் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. பஞ்சாயத்துகளின் சொந்த வளங்கள் மிகக் குறைவு. கேரளா, கர்நாடகா மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகியவை PRI அதிகாரமளிப்பதில் முற்போக்கானதாகக் கருதப்படும் மாநிலங்கள், ஆனால் அங்கும் கூட, பஞ்சாயத்துகள் அரசாங்க மானியங்களை பெரிதும் நம்பியுள்ளன. ஒருவர் பின்வரும் பரந்த முடிவுகளை எடுக்கலாம்:

பஞ்சாயத்து அளவில் உள்ளக வள உற்பத்தி பலவீனமாக உள்ளது.

இது ஒரு மெல்லிய வரிக் களத்தின் காரணமாகவும், வருவாயை வசூலிப்பதில் பஞ்சாயத்துகளின் சொந்த தயக்கம் காரணமாகவும் உள்ளது.

பஞ்சாயத்துகள் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் மானியங்களை பெரிதும் சார்ந்துள்ளது.

யூனியன் மற்றும் மாநில அரசுகள் வழங்கும் மானியங்களில் பெரும்பகுதி திட்டம் சார்ந்ததாகும். செலவினங்களைச் செய்வதில் பஞ்சாயத்துகள் வரையறுக்கப்பட்ட விருப்புரிமை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

தங்களின் இறுக்கமான நிதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, மாநில அரசுகள் பஞ்சாயத்துகளுக்கு நிதியைப் பகிர்ந்தளிக்க ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.

ஆரம்பக் கல்வி, சுகாதாரம், நீர் வழங்கல், சுகாதாரம் மற்றும் சிறு நீர்ப்பாசனம் போன்ற முக்கியமான பதினொன்றாவது அட்டவணை விஷயங்களில் இப்போதும், இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கும் அதனால் செலவினங்களுக்கும் மாநில

அரசுதான் நேரடிப் பொறுப்பு. ஒட்டுமொத்தமாக, பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பொறுப்பு இருந்தாலும், போதுமான வளங்கள் இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

நிதிப் பரவலாக்கம் திறம்பட செயல்பட, நிதி மாற்றப்பட்ட செயல்பாடுகள் தொடர்பான செலவினப் பணிகளுடன் பொருந்த வேண்டும். இது இரு மடங்கு அணுகுமுறைக்கு அழைப்பு விடுக்கிறது - வரி மற்றும் வரி அல்லாத இரண்டிலும் ஆதாரங்களை நேரடியாகப் பெறுவதற்கு PRI களுக்கான நிதிக் களத்தின் முதல் வரையறை மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களிடமிருந்து இரண்டாவது நிதி பகிர்வு.

இந்திய சூழலில், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்ப நாட்களில் இருந்து உள்ளூர் அரசாங்க வரிவிதிப்பு பற்றிய கருத்தும் நடைமுறையும் பெரிதாக முன்னேறவில்லை. பெரும்பாலான வருவாய் திரட்டல் சொத்து மற்றும் தொழில் மீதான வரிவிதிப்பிலிருந்து வருகிறது, மேலும் சொத்திலிருந்து வாடகை மற்றும் சேவைகளுக்கான கட்டணம் போன்ற வரி அல்லாத ரசீதுகளிலிருந்து வரும் சிறு துணை. உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் வருவாய்த் தளத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும் ஆழப்படுத்துவதற்கும் தேசிய ஒருமித்த கருத்து வெளிப்பட வேண்டிய நேரம் இது. முன்னுரிமை அடிப்படையில் இத்துறையில் விரிவான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

இப்பயிற்சியானது வளங்களைத் திரட்டும் நான்கு முக்கிய அம்சங்களை ஒரே நேரத்தில் கவனிக்க வேண்டும்.

o வரிவிதிப்புக்கான சாத்தியம்

o யதார்த்தமான வரி விகிதங்களை நிர்ணயித்தல்

o வரி தளத்தை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும்

o மேம்படுத்தப்பட்ட சேகரிப்பு.

o அரசாங்கத்தின் உயர் அடுக்குகளில் இருந்து நிதிப் பகிர்வு என்பது பஞ்சாயத்து வளங்களின் முக்கிய அங்கமாகும்.

சொந்த வள உருவாக்கம்:

முழுமையான வகையில், யூனியன்/மாநில அரசு ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு மாற்றும் நிதியின் அளவு அதன் ரசீதில் முக்கிய அங்கமாக இருந்தாலும், PRI இன் சொந்த வளத்தை உருவாக்குவது அதன் நிதி நிலைப்பாட்டின் பின்னணியில் உள்ளது. இது வளங்களின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; இது ஒரு உள்ளூர் வரிவிதிப்பு முறையின் இருப்பு ஆகும், இது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பின் விவகாரங்களில் மக்களின் ஈடுபாட்டை உறுதி செய்கிறது. இது நிறுவனத்தை அதன் குடிமக்களுக்கு பொறுப்புக் கூறவும் செய்கிறது.

சொந்த வள சேகரிப்பைப் பொறுத்தவரை, கிராம பஞ்சாயத்துகள், ஒப்பீட்டளவில் சிறந்த நிலையில் உள்ளன, ஏனெனில் அவை தங்களுக்கென ஒரு வரிக் களத்தைக் கொண்டுள்ளன, மற்ற இரண்டு அடுக்குகளும் உள் வளங்களை உருவாக்குவதற்கு சுங்கச்சாவடிகள், கட்டணம் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாயை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது.

பஞ்சாயத்துகளின் வரிவிதிப்பு அதிகாரம் 243 எச் சட்டத்தில் இருந்து பின்வருமாறு கூறுகிறது: "ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம், சட்டத்தின் மூலம்"

- அத்தகைய நடைமுறையின்படி மற்றும் அத்தகைய வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு அத்தகைய வரிகள், கடமைகள், சுங்க வரிகள் மற்றும் கட்டணங்கள் விதிக்க, வசூலிக்க மற்றும் பொருத்தமான ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் வழங்குதல்;

- அத்தகைய நோக்கங்களுக்காக மற்றும் அத்தகைய நிபந்தனைகள் மற்றும் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு மாநில அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் மற்றும் வசூலிக்கப்படும் வரிகள், வரிகள், சுங்கங்கள் மற்றும் கட்டணங்கள் போன்றவற்றை ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒதுக்குங்கள்;

- மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பஞ்சாயத்துகளுக்கு இத்தகைய மானியங்களை வழங்குவதற்கு வழங்குதல்; மற்றும்

- பஞ்சாயத்துகள் மூலமாகவோ அல்லது அதன் சார்பாகவோ பெறப்பட்ட அனைத்துப் பணத்தையும் முறையே வரவு வைப்பதற்கும், சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணத்தை அதிலிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்கும் அத்தகைய நிதிகளை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

மாநில பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டங்கள் பெரும்பாலான வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களை கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு வழங்கியுள்ளன. இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளின் (வரி மற்றும் வரி அல்லாத இரண்டும்) வருவாய் களம் மிகவும் சிறியதாக உள்ளது மற்றும் படகு சேவைகள், சந்தைகள், நீர் மற்றும் பாதுகாப்பு சேவைகள், வாகனங்களின் பதிவு, முத்திரை வரி மீதான செஸ் மற்றும் இரண்டாம் நிலைப் பகுதிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சில.

பல்வேறு மாநில சட்டங்களின் ஆய்வு, கிராம பஞ்சாயத்துகளின் அதிகார வரம்பிற்குள் பல வரிகள், வரிகள், சுங்கவரிகள் மற்றும் கட்டணங்கள் வருவதைக் குறிக்கிறது. ஆக்ட்ராய், சொத்து/வீட்டு வரி, தொழில் வரி, நில வரி/செஸ், வாகனங்களுக்கான வரி/சுங்கவரி, கேளிக்கை வரி/கட்டணம், உரிமக் கட்டணம், விவசாயம் அல்லாத நிலத்தின் மீதான வரி, கால்நடைகளைப் பதிவு செய்வதற்கான கட்டணம், சுகாதாரம்/வடிகால்/ பாதுகாப்பு வரி, தண்ணீர்

கட்டணம்/வரி, விளக்கு விகிதம்/வரி, கல்வி செஸ் மற்றும் கண்காட்சிகள் மற்றும் திருவிழாக்கள் மீதான வரி.

உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் நிதி பட்ஜெட்:

நிதி வரவுசெலவுத் திட்டம் என்பது உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் சேவை வழங்கலை மேம்படுத்தும் ஒரு திட்டமிடல் கருவியாகும், மேலும் அவர்களின் சட்ட செலவின அதிகாரத்தை அமைக்கிறது. நிதித் திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான தேவைகள் மற்றும் காலக்கெடுவை சட்டம் நிறுவுகிறது, மேலும் எதிர்பாராத செலவினங்களுக்காக ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கம் தனது திட்டத்தை வருடத்தில் திருத்தலாம்.

சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்ட தேவைகள்:

உள்ளாட்சிச் சட்டம் மற்றும் சமூக சாசனத்தின்படி உள்ளாட்சி அமைப்புகள் ஆண்டுதோறும் நிதித் திட்டத்தை ஏற்க வேண்டும். நிதித் திட்டத்திற்கான திட்டமிடல் காலம் நடப்பு நிதியாண்டு மற்றும் அடுத்த நான்கு நிதியாண்டுகள் (ஐந்தாண்டுத் திட்டம்) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம், திட்டத்தில் இருக்க வேண்டும்:

முன்மொழியப்பட்ட செலவுகள் (இயக்குதல், மூலதனம், வட்டி மற்றும் கடனுக்கான அசல் செலுத்துதல்), நிதி ஆதாரங்கள் (உதாரணமாக, வரிகள், கட்டணம், மானியங்கள், புதிய கடன் வாங்குதல் மற்றும் கடனீட்டுக் கடன்), மற்றும் இருப்பு நிதி மற்றும் உபரி ஆகியவற்றிற்கு மற்றும் பரிமாற்றங்கள்

நிதி ஆதாரங்களின் விநியோகம், பல்வேறு சொத்து வகுப்புகளுக்கு இடையே சொத்து வரிகளை விநியோகித்தல் மற்றும் ஏதேனும் அனுமதியளிக்கும் வரி விலக்குகளைப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான நிதியாண்டிற்கான குறிக்கோள்கள் மற்றும் கொள்கைகள்

ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கம் பற்றாக்குறைக்கு பட்ஜெட் செய்யக்கூடாது (திட்டமிடப்பட்ட செலவினங்கள் மற்றும் நிதிகளுக்கான பரிமாற்றங்கள் திட்டமிடப்பட்ட வருவாய்கள், நிதியிலிருந்து இடமாற்றங்கள் மற்றும் பிற பண பங்களிப்புகளை விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது). எவ்வாறாயினும், முந்தைய ஆண்டிலிருந்து உண்மையான செலவுகள் மற்றும் நிகர பரிமாற்றங்கள் அந்த ஆண்டின் வருவாய்கள் மற்றும் பங்களிப்புகளை விட அதிகமாக இருந்தால், அதன் விளைவாக ஏற்படும் பற்றாக்குறையை நடப்பு ஆண்டின் நிதித் திட்டத்திற்கு செலவினமாக மாற்ற வேண்டும்.

நகராட்சிகள் தங்கள் வருடாந்திர வரி விதிப்பு விதிகளை (ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே 15 க்கு முன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்)

ஏற்கும் முன் தங்கள் நிதித் திட்டங்களை ஏற்க வேண்டும். பிராந்திய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொரு சேவைக்கும் தனித்தனியாக தங்கள் கணக்கைக் காட்ட வேண்டும் மற்றும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் தங்கள் நிதித் திட்டங்களை ஏற்க வேண்டும். பிராந்திய மாவட்டங்களுக்கான முந்தைய தேதி, அவர்களின் உறுப்பினர் நகராட்சிகள் மற்றும் மாகாண வரி ஆய்வாளருக்கான வருடாந்திர வரிக் கோரிக்கைகளைத் தயாரிப்பதற்கான நேரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதாகும்.

பொது ஆலோசனை:

நிதித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன், ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கம் பொது ஆலோசனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். பொது ஆலோசனையின் நிலை சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படவில்லை, மேலும் குடிமக்கள் உள்ளூர் அரசாங்கக் கூட்டத்தில் நிதித் திட்டத்தைப் பற்றி மதிப்பாய்வு செய்யவும், கருத்து தெரிவிக்கவும் மற்றும் கேள்விகளை முன்வைக்கவும் வாய்ப்புகள் இருக்கலாம்.

முன்மொழியப்பட்ட நிதி:

ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கான உத்தேச செலவுகள் தேவைப்படும் தொகைகளை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்:

- கடனுக்கான வட்டி மற்றும் அசல் செலுத்துதல்
- மூலதன நோக்கங்களுக்காக
- முந்தைய ஆண்டு குறைபாட்டை ஈடுகட்ட
- பிற நோக்கங்களுக்காக (பரிந்துரைக்கப்பட்ட வகைகளில் ஒன்றிற்குள் வராத மற்ற அனைத்து செலவுகளும்)

முன்மொழியப்பட்ட வருவாய் ஆதாரங்களில் பின்வருவன அடங்கும்:

- சொத்து மதிப்பு வரிகள்
- பார்சல் வரிகள்
- கட்டணம் மற்றும் கட்டணங்கள்
- மானியங்கள் மற்றும் இடமாற்றங்கள்
- அபிவிருத்தி செலவுக் கட்டணங்கள்
- கடன் மற்றும் பொறுப்புகள்
- முதலீடுகளில் கிடைக்கும் வட்டி

நிதிகளுக்கு இடையே முன்மொழியப்பட்ட பரிமாற்றங்களில் பின்வருவன அடங்கும்:

- ஒவ்வொரு இருப்பு நிதியிலிருந்தும் மாற்றப்பட வேண்டிய தொகை
- திரட்டப்பட்ட உபரிக்கு மற்றும் மாற்றப்பட வேண்டிய மொத்தத் தொகை

செலவினங்களின் வரம்பு:

நிதித் திட்டம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் செலவு அதிகாரத்தை நிறுவுகிறது. எனவே, நிதித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத ஒரு செலவினத்தை உள்ளூர் அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியாது. ஒரு வருடத்தில் எதிர்பாராத செலவுகள் ஏற்பட்டால், நிதித் திட்டத்தைச் செலவழிப்பதற்கு முன் திருத்த வேண்டும். இந்தத் திருத்தம், திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன், உள்ளூர் அரசாங்கம் பொது ஆலோசனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அவசரச் செலவுகள்:

நிதித் திட்டத்தில் சிந்திக்கப்படாத ஒரு அவசரச் செலவு ஏற்பட்டால், ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கம் அவசரநிலைக்கு ஒரு செலவைச் செய்யலாம், ஆனால், முடிந்தவரை, செலவினத்திற்கான செலவு மற்றும் நிதி ஆதாரத்தைச் சேர்க்க நிதித் திட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கம் அவசரச் செலவினங்களை அங்கீகரிப்பதற்கான நடைமுறைகளை நிறுவியிருக்க வேண்டும் மற்றும் அத்தகைய செலவினத்திற்கான அறிக்கையை நகராட்சி கவுன்சில் அல்லது பிராந்திய மாவட்ட வாரியத்திற்கு வழக்கமான கூட்டத்தில் வழங்க வேண்டும்.

UNIT V

பஞ்சாயத்து கூட்டம்:

பிரிவு 90 மற்றும் பிரிவு 94 இன் துணைப் பிரிவு (1) மற்றும் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் சட்டம், 1994 இன் பிரிவு 242 இன் உட்பிரிவு (2) இன் பிரிவு (vii) ஆகியவற்றால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் (தமிழ்நாடு சட்டம் 21, 1994) மற்றும் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் பஞ்சாயத்துகளின் குழுக்களின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான விதிகளை மீறும் வகையில், தமிழ்நாடு ஆளுநர் இதன் மூலம் பின்வரும் விதிகளை உருவாக்குகிறார்: -

குறுகிய தலைப்பு. - இந்த விதிகள் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் (குவாரம் மற்றும் கிராம பஞ்சாயத்து கூட்டங்களை கூட்டி நடத்துவதற்கான நடைமுறை) விதிகள், 1999 என அழைக்கப்படலாம். வரையறைகள். - (அ) “சட்டம்” என்பது தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துகள் சட்டம், 1994 (தமிழ்நாடு சட்டம் 21 இன் 1994);

இந்த விதிகளில் பயன்படுத்தப்படும், ஆனால் அதில் வரையறுக்கப்படாத மற்ற எல்லா சொற்களும் வெளிப்பாடுகளும்

சட்டத்தில் அவற்றிற்கு முறையே ஒதுக்கப்பட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

கூட்டங்களுக்கு இடையிலான காலம். - (1) கிராமப் பஞ்சாயத்து ஒவ்வொரு மாதமும் வணிகப் பரிவர்த்தனைக்காக குறைந்தபட்சம் ஒரு முறையாவது அதன் அலுவலகத்தில் கூடி, அது ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய நாட்கள் மற்றும் அதுபோன்ற நேரங்களிலும், மற்ற நேரங்களிலும் கூட்டத்தை அழைக்க வேண்டும். ஜனாதிபதி.

அரசாங்கத்தால் விடுமுறை என அறிவிக்கப்பட்ட எந்த நாளிலும் மற்றும் கலெக்டரால் அறிவிக்கப்பட்ட பிற உள்ளூர் விடுமுறை நாட்களிலும் கூட்டம் நடத்தப்படக்கூடாது.

கூட்டத்தின் அறிவிப்பு. - (1) கூட்டத்தின் நாளுக்கு முன் மூன்று தெளிவான நாட்களுக்குக் குறையாத அறிவிப்பு, குறிப்பாக தேதி மற்றும் நேரம், கூட்டம் நடைபெறும் இடம் மற்றும் அதில் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட வேண்டிய வணிகம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

அவசரமான சந்தர்ப்பங்களில், ஜனாதிபதி ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி, இருபத்தி நான்கு மணிநேரத்திற்குக் குறையாமல், அத்தகைய அவசரத்திற்கான காரணங்களையும், வணிகம் உட்பட கூட்டத்தின் இடம், தேதி மற்றும் நேரத்தையும் தெளிவாகக் குறிப்பிடலாம். அங்கு பரிவர்த்தனை செய்யப்படும்.

சிறப்பு கூட்டம். - சட்டத்தின் விதிகளின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக பிரத்யேகமாக கூட்டப்பட்ட கூட்டத்தில் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படும் ஒரு விஷயம், ஒரு சிறப்புக் கூட்டத்தில் மட்டுமே முடிவு செய்யப்படும், வேறு எந்த விஷயமும் அத்தகைய கூட்டத்தில் வைக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்படாது.

நிகழ்ச்சி நிரல். - (1) கூட்டத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரல் ஜனாதிபதியால் தயாரிக்கப்படும். உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் விவாதங்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலையும் கொண்டு வரலாம் மற்றும் கூட்டத் தேதிக்கு குறைந்தது ஏழு நாட்களுக்கு முன்னதாக ஜனாதிபதிக்கு விவரங்களை வழங்க வேண்டும். ஜனாதிபதி, அது குறித்த தனது கருத்துக்களுடன், கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை வைப்பார்.

ஜனாதிபதி, சாதாரண கூட்டத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிக்கும் போது, பின்வரும் பாடங்களை மற்றவற்றுடன் தவறாமல் உள்ளடக்க வேண்டும்: -

மாதம் வரையிலான அனைத்து கணக்குகளின் கீழும் கிராம பஞ்சாயத்துக்கான மாதாந்திர ரசீதுகள் மற்றும் கட்டணங்களைக் காட்டும் அறிக்கை;

மாதம் வரை அனைத்து திட்டங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் வேலைகளின் முன்னேற்றம்;

அடுத்த ஆண்டில் மூன்று மாதங்களுக்குள் ஒவ்வொரு நிதியாண்டுக்கும் கிராம பஞ்சாயத்து நிர்வாக அறிக்கை;

கிராமப் பஞ்சாயத்தின் தணிக்கை அறிக்கை, அதைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளுடன், கிராமப் பஞ்சாயத்தின் முதல் கூட்டத்தில் அதைப் பெற்ற பிறகு;

கிராம பஞ்சாயத்துக்கான திட்டங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் பணிகளை ஆய்வு செய்த ஒவ்வொரு உயர் அதிகாரிகளின் சுற்றுப்பயண அறிக்கைகள் மற்றும் ஆய்வு அறிக்கைகள், கிராம பஞ்சாயத்துக்கான முதல் கூட்டத்தில், கிராம பஞ்சாயத்துக்கான வளர்ச்சித் திட்டத்தை தயாரித்த பிறகு.

கிராமப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் உறுப்பினர்களின் வெற்றிகரமான பங்களிப்பை உறுதி செய்வதற்காக, இந்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு, ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் மற்றும் அவ்வப்போது வழங்கப்படும் பல்வேறு அறிவுரைகள், வழிகாட்டுதல்களை தலைவர் வழங்குவார். நிகழ்ச்சி நிரலில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கு முன்பாக சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியர்.

கூட்டம் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரலின் அறிவிப்பு சேவை. - நிகழ்ச்சி நிரலுடன் சந்திப்பதற்கான அறிவிப்பு, கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்றி, அது குறிப்பிடப்பட்ட வரிசையில் உறுப்பினருக்கு வழங்கப்படும்: -

சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினரை நேரில் சந்திப்பதன் மூலம், அறிவிப்பை வழங்குவதன் மூலம் அல்லது வழங்குவதன் மூலம்; அல்லது

தனிப்பட்ட சேவையை மேற்கொள்ள முடியாத பட்சத்தில், அவரது குடும்பத்தின் வயது வந்த ஒருவருக்கு டெண்டர் விடுவது; அல்லது அவரது குடும்பத்தில் வயது முதிர்ந்த உறுப்பினர் எவரும் சேவைக்கு கிடைக்காத பட்சத்தில், சந்திப்பு குறித்த அறிவிப்பு பதிவு தபால் மூலம் உரிய ஒப்புக்கையுடன் அனுப்பப்படும் அல்லது கிராம நிர்வாக அதிகாரி முன்னிலையில் அவர் கடைசியாக அறியப்பட்ட முகவரியின் தெளிவான இடத்தில் ஒட்ட வேண்டும். அந்த கிராமம்.

சந்திப்பின் செல்லுபடியாகும். - நிகழ்ச்சி நிரலுடன் கூடிய அறிவிப்பு கிராம பஞ்சாயத்து உறுப்பினர் எவருக்கும் வழங்கப்படாவிட்டால், முழு நடவடிக்கைகளும் செல்லாது.

கோரிக்கை கூட்டம். - (1) தலைவர், உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாத எழுத்துப்பூர்வ கோரிக்கையின் பேரில், கிராம பஞ்சாயத்து கூட்டத்தை கூட்ட வேண்டும். நடைபெறும். இந்தக்

கோரிக்கையானது, அலுவலக நேரத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் ஜனாதிபதியிடமோ அல்லது அலுவலகப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் வேறு நபரிடமோ, கூட்டம் நடைபெறும் நாளுக்கு ஏழு தெளிவான நாட்களுக்கு முன்னதாகவே வழங்கப்படும்.

(2) அத்தகைய கோரிக்கையை வழங்கியதிலிருந்து நாற்பத்தெட்டு மணி நேரத்திற்குள் குடியரசுத் தலைவர் தோல்வியுற்றால், அதில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளில் அல்லது அதற்குப் பிறகு மூன்று நாட்களுக்குள் கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுக்க, கோரிக்கையில் கையெழுத்திட்ட அனைத்து உறுப்பினர்களும் கூட்டத்தை அழைக்கலாம். மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு விதி 4 இல் வழங்கப்பட்டுள்ள அறிவிப்பு.

கூட்டம் பொதுமக்களுக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது. - அனைத்துக் கூட்டங்களும் பொதுமக்களுக்குத் திறந்திருக்கும், தலைவர் உறுப்பினர் தனது விருப்பத்தின் பேரில் அல்லது கிராமப் பஞ்சாயத்தின் வேண்டுகோளின்படி, எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்திலும், நிமிடங்களில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய காரணங்களுக்காக, பொது அல்லது ஏதேனும் குறிப்பிட்ட நபர் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

கூட்டத்தின் வருகை. - கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் உறுப்பினர்களும் தலைமை உறுப்பினரும் வருகைப் பதிவேட்டில் கையெழுத்திட வேண்டும். கூட்டம் முடிந்ததும், தலைமையாசிரியர் வருகைப் பதிவேட்டில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிட்டு வருகைப் பதிவேட்டை முடித்துவிட்டு இறுதியில் கையெழுத்திட வேண்டும்.

கோரம். - (1) கூட்டத்தின் காலம் முழுவதும் கிராம பஞ்சாயத்தில் குறைந்தபட்சம் மூன்று உறுப்பினர்கள் அல்லது உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருந்தால் தவிர, கூட்டத்தில் எந்த வியாபாரமும் செய்யக்கூடாது.

(2) ஒரு கூட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குப் பிறகு அரை மணி நேரத்திற்குள், கோரம் இல்லை என்றால், கூடியிருந்த அனைத்து உறுப்பினர்களும் அதிக நேரம் காத்திருக்க ஒப்புக்கொள்ளும் வரை கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்படும்.

(3) கூட்டம் கோரம் இல்லாததால் ஒத்திவைக்கப்பட்டால், ஜனாதிபதி அத்தகைய ஒத்திவைக்கப்பட்ட கூட்டத்திற்கு ஒரு புதிய அறிவிப்பை வழங்க வேண்டும், விதி 4 இல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மற்ற காரணங்களுக்காக கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. - (1) தலைவர் உறுப்பினர், கூட்டத்தில் அலுவல் பரிவர்த்தனை செய்யும் போது, நிமிடங்களில் எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவு செய்ய சரியான காரணங்களுக்காக பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஒப்புதலுடன்

ஒரு கிராம பஞ்சாயத்தின் எந்தவொரு கூட்டத்தையும் ஒத்திவைக்கலாம். சரியான காரணங்களுக்காக ஒரு கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டால், அது அதன் கூட்டத்தைத் தொடராது.

(2) வணிகப் பரிவர்த்தனையின் போது, கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஒப்புதலுடன் ஒரு கூட்டம் செல்லுபடியாகும் வகையில், தலைமை உறுப்பினரால் ஒத்திவைக்கப்பட்டால், ஒத்திவைக்கப்பட்ட தேதியில் நடைபெறும் கூட்டம், அனைத்து நோக்கங்களுக்காகவும், அசலின் தொடர்ச்சியாக இருக்கும். கூட்டம் மற்றும் அத்தகைய ஒத்திவைக்கப்பட்ட கூட்டத்திற்கு புதிய அறிவிப்பு எதுவும் தேவையில்லை.

(3) தலைவர் கூட்டத்தை கூட்டிய உறுப்பினர்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஒத்திவைத்து, அதன் மூலம் குறுக்கீடு செய்தாலோ அல்லது முடிக்காமல் விட்டுவிட்டாலோ, கூட்டம் கூட்டப்பட்ட காரியத்தில், மீதமுள்ள உறுப்பினர்கள் சட்டப்பூர்வமாக அலுவல்களைத் தொடரலாம். தலைவர், துணைத் தலைவர் இல்லாத பட்சத்தில், துணைத் தலைவர் இல்லாத பட்சத்தில், அவர்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி, பணியைத் தொடரலாம். கூட்டத்திற்கான அறிவிப்பில் முறையாக அறிவிக்கப்பட்ட எந்தவொரு வணிகமும் முடிவடையும் வரை மட்டுமே பரிவர்த்தனை செய்யப்படும், அவ்வாறு பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்டால், அது செல்லுபடியாகும்.

தீர்மானம் நிறைவேற்றுதல். - எந்த ஒரு கூட்டத்தில் கிராம பஞ்சாயத்து முன் வரக்கூடிய ஒவ்வொரு கேள்வியும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு வாக்களிக்கும் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களால் முடிவு செய்யப்படும், மேலும் ஒவ்வொரு சமமான வாக்குகளிலும், தலைமை உறுப்பினர் இரண்டாவது அல்லது வாக்களிக்க வேண்டும். ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்படாத தீர்மானம் இருந்தால், அதற்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் வாக்களித்த உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் நிமிடங்களில் பதிவு செய்யப்படும்.

தீர்மானத்தை மாற்றுதல் அல்லது ரத்து செய்தல். - எந்தத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்ட மூன்று மாதங்களுக்குள் அதன் சார்பாக பிரத்யேகமாக கூட்டப்பட்ட கூட்டம் மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் பாதிக்குக் குறையாத உறுப்பினர்களால் ஆதரிக்கப்படும் தீர்மானத்தைத் தவிர வேறு எந்தத் தீர்மானமும் மாற்றப்படவோ அல்லது ரத்து செய்யப்படவோ கூடாது.

நிமிடங்கள். - ஒவ்வொரு கூட்டத்தின் நிகழ்வுகளின் நிமிடங்களும் வரையப்பட்டு, அந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும், மேலும் ஒரு விஷயத்தின் மீதான விவாதங்கள்

முடிந்தவுடன், தலைவர் உறுப்பினர் கிராம பஞ்சாயத்தின் முடிவை பதிவு செய்ய வேண்டும். அங்கிருந்த உறுப்பினர்களுக்கு முடிவின் உரையை வாசித்து, தீர்மானத்தின் கடைசி வரிக்கு கீழே உடனடியாக அவரது கையொப்பத்தை இடவும். கூட்டத்தின் முடிவில், திறந்த கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அனைத்து தீர்மானங்களும் வாசிக்கப்பட்டதை நிமிடங்களில் பதிவு செய்ய வேண்டும், பின்னர் அவர் மட்டுமே நிமிடங்களின் முடிவில் கையொப்பமிட வேண்டும் மற்றும் அனைத்து உறுப்பினர்களின் கையொப்பங்களையும் பெற வேண்டும். சந்தித்தல்.

பதிவுகளின் பாதுகாப்பு. - கிராம பஞ்சாயத்து கூட்டங்களின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் பதிவுகளை தலைவர் பொறுப்பேற்க வேண்டும் மற்றும் கிராம பஞ்சாயத்து பொது அல்லது சிறப்பு ஆணை மூலம் தீர்மானிக்கக்கூடிய கட்டணங்களை செலுத்தும்போது அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மற்றும் பதிவுகளின் நகல்களை வழங்கலாம். இந்திய சாட்சியச் சட்டம், 1872 (மத்திய சட்டம் 1, 1872) இன் பிரிவு 76 இல் வழங்கப்பட்ட பிரதிகள் ஜனாதிபதியால் சான்றளிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அவ்வாறு சான்றளிக்கப்பட்ட நகல்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்தின் பதிவேடுகளை அவை உட்பிரிவின் கீழ் உள்ள விதத்தில் நிரூபிக்கப் பயன்படுத்தலாம். (5) கூறப்பட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 78, அந்த அமைப்பின் நடவடிக்கைகளை நிரூபிக்க பயன்படுத்தப்படும்.

சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டம்:

சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டம் பொருளாதார மேம்பாடு, சமூக மாற்றம் மற்றும் ஜனநாயக வளர்ச்சி ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த மூன்று நோக்கங்களும் கூட்டாகவும், ஒன்றையொன்று ஆதரிக்கும் விதத்திலும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவில், சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் நோக்கம் மக்களின் வளங்களை மேம்படுத்துவதும், ஒருங்கிணைந்த விவசாய உற்பத்தியைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் மேற்கொள்வதில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் உதவுவதும் ஆகும். இது போல, இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள்:

அனைத்து கிராம மக்களின் பார்வையையும் மாற்ற வேண்டும்.

o தற்போதுள்ள கிராம கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் தொழில்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் புதியவற்றை ஒழுங்கமைத்தல், குறைந்தபட்ச அத்தியாவசிய சுகாதார சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் சுகாதார நடைமுறைகளை மேம்படுத்துதல்.

குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு தேவையான கல்வி வசதிகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு வசதிகளை வழங்குதல்.

கிராமவாசிகளின் வீடு மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துதல்.

o பதிலளிக்கக்கூடிய கிராமத் தலைமை, கிராம அமைப்பு மற்றும் நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்.

கிராம மக்கள் சுயசார்பு மற்றும் பொறுப்புள்ள குடிமக்களாக மாறும் வகையில் அவர்களை மேம்படுத்துதல்.

o மக்கள் தங்களின் வருமானத்தையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அதிகரிக்க உதவுவது.

o பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள், கிராமம் மற்றும் தொகுதி ஆலோசனைக் குழுக்கள் போன்ற தன்னார்வ உள்ளூர் தலைவர்களுக்கும், கிராம அளவிலான பணியாளர்கள், விரிவாக்க அலுவலர்கள், தொகுதி மேம்பாட்டு அலுவலர்கள் போன்ற தொழில்முறை சமூக மேம்பாட்டுப் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல் அல்லது ஏற்பாடு செய்தல்.

ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனா:

இந்திய அரசாங்கம் அதன் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் பொதுவாக யோஜனா என அழைக்கப்படும் பல திட்டங்கள் மூலம் கிராமப்புற இந்தியாவின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. ரோஸ்கர் யோஜனா என்பது கூலி வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தை நோக்கிய ஒரு முக்கியமான நகர்வாகும். ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனா கிராமப்புற மக்களுக்கு நிலையான வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதில் தன்னிறைவு அடையும் நிகழ்ச்சி நிரலுடன் இந்திய அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் குறைந்த நேரத்தில் முடிந்தவரை வறுமையை அகற்ற உதவுகிறது.

திட்டத்தின் பரிணாமம்:

ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனா அல்லது ஜே.ஆர்.ஓய் என்பது ஒரு புதிய திட்டம் அல்ல, இது தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (என்ஆர்ஐபி) மற்றும் கிராமப்புற நிலமற்ற உத்தரவாதத் திட்டம் (ஆர்எல்ஐபி) ஆகிய இரண்டு முக்கிய திட்டங்களின் இணைப்பு ஆகும், இது ஏப்ரல் 1, 1989 இல் பிறந்தது. மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே 80:20 என்ற விகிதத்தில் செலவாகும்.

ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனாவின் நோக்கங்கள்:

- கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத மற்றும் குறைந்த வேலையில் உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- கிராமப்புறங்களின் நலன்களுக்காக கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவனங்களை மேம்படுத்துதல்.

- BPL குடும்பங்களை நோக்கிய ஒரு நோக்கத்துடன் OBCகள், SC/STகள் போன்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.
- வேலை வாய்ப்புகளில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு வரை பெண்களுக்கு சிறப்பு இட ஒதுக்கீடு.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் உதவியுடன் சாத்தியமான ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் உள்ளடக்குவதில் கவனம் செலுத்துங்கள்.

தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்டம் (NREP):

NREP என்பது கிராமப்புற மக்களுக்கு உணவு மற்றும் வேலை வழங்குவதற்காக இந்திய அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும் திட்டமாகும். வறுமையை ஒழிக்க கடுமையான நடவடிக்கைகளையும் நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதே முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்தது. இந்தத் திட்டம் 1980 இல் தொடங்கப்பட்டது, பின்னர் 1989 இல் கிராமப்புற நிலமற்ற வேலை உறுதித் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

கிராமப்புற நிலமற்ற வேலை உறுதித் திட்டம் (RLEGP):

RLEGP கிராமப்புற மக்களுக்கு ஒரு வருடத்தில் 100 நாட்கள் வேலைவாய்ப்பை உத்தரவாதம் செய்தது, இதன் நோக்கம் கிராமப்புறங்களின் உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவது மற்றும் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாகும். RLEGP ஆகஸ்ட் 15, 1983 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் நிலமற்ற குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு வருடத்தில் 100 நாட்கள் உத்தரவாத காலத்திற்கு வேலை வழங்குவதாகும். இந்த திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு நிதியுதவி அளித்தது, முதல் கட்டமாக மொத்தம் 500 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டது மற்றும் நிதியைப் பயன்படுத்துவதற்கான பொறுப்பு மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் மீது சுமத்தப்பட்டது.

ஏழாவது திட்டத்தில், மத்தியத் துறையில் NREP க்காக INR 1,250.81 கோடி பணப்புழக்கம் அனுமதிக்கப்பட்டது, இது மாநிலங்களால் சமமாக விநியோகிக்கப்படும். RLEGPக்கான ஏழாவது திட்டத்தில் INR 1,743.78 கோடி பணப்புழக்கம் வழங்கப்பட்டது, இது முற்றிலும் மையத்தால் அனுமதிக்கப்படும்.

ஏற்பாடுகள்:

இத்திட்டத்தில் பெண்களுக்கு 30 சதவீத வேலைகள் ஒதுக்கப்பட்டு, நாடோடி பழங்குடியினர், அட்டவணை சாதியினர், நிலமற்ற குடும்பங்கள் ஆகியோருக்கும் பயனளிக்கும், அதே நேரத்தில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் மக்களுக்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

இத்திட்டத்திற்கு 2100 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் இடைத்தரகர்களின் பங்கை ஒழித்து, மீண்டும் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் 80:20 என்ற விகிதத்தில் முதலீடு பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

செயல்படுத்தல்:

இந்த திட்டம் யோஜனாவின் பஞ்சாயத்தால் செயல்படுத்தப்படுகிறது, அங்கு அவர்களுக்கு யோஜனாவை செயல்படுத்த எண்பதாயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் வரை நிதி ஒதுக்கப்படும். நானூற்று நாற்பது இலட்சம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கு வேலை வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும், மேலும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை அவர்கள் எவ்வாறு செலவிடுகிறார்கள் என்ற பொறுப்பு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கே இருக்கும். கிராமத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியானது வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அதன் பின்தங்கிய நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது.

அதன் முக்கிய நோக்கம் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அவற்றை மேம்படுத்துவதாகும், யோஜனா வெற்றிகரமாக இருந்தாலும், அது சில நேர்மறையான காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தது, ஒரு நபர் தனது கிராமத்திற்குத் திட்டத்திற்காக எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர் உள்ளனர் என்பதை இப்போது தெரிந்து கொள்ளலாம். அதே திட்டத்தின் கீழ் அவருடன் பணிபுரிகிறார்.

ஏப்ரல் 1, 1999 முதல் இந்த யோஜனா ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனாவால் மாற்றப்பட்டது. பின்னர் செப்டம்பர் 25, 2001 முதல், ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா சம்பூர்ணா கிராமின் ரோஸ்கர் யோஜனாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம்:

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தோற்றம்: சமூகப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் (CADP), வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் பகுதித் திட்டம் (DPAP), சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SFDA), மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் முகமை (MFALA) ஆகியவை ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் (IRDP) ஜனதா அரசாங்கத்தால் இணைக்கப்பட்டன. 1978-79 இல்.

த்திய அரசின் தேசிய பொது குறைந்தபட்ச திட்டம் (NCMP) நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு கிராமங்களின் முக்கிய

முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது மற்றும் கிராமப்புற சமூகங்களை மேம்படுத்த பாடுபடுகிறது.

கிராமப்புற இந்தியாவில் வறுமை, பட்டினி மற்றும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதே IRDPயின் முக்கிய குறிக்கோள்.

ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டு முயற்சியானது, நாட்டின் மொத்த 5004 மேம்பாட்டுத் தொகுதிகளில் 2000 தொகுதிகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டது.

பிற தொடர்புடைய இணைப்புகள்:

- ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா: தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (NOAPS)

- கிராமப்புற வீடுகள் - இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா சம்பூர்ணா கிராமின் ரோஸ்கர் யோஜனா (SGRY)

- வேலைக்கான உணவு திட்டம் NRLM - தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (கீனதயாள் அந்த்யோதயா யோஜனா)

- தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதாரத் திட்டம் மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் (MGNREGA) 2005

- பிரதான் மந்திரி கௌஷல் விகாஸ் யோஜனா தேசிய உணவு பாதுகாப்பு சட்டம்

- பிரதான் மந்திரி ஜன் தன் யோஜனா கிராம் ஸ்வராஜ் அபியான்

- பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா - கிராமின் பிரதான் மந்திரி ஆதர்ஷ் கிராம் யோஜனா

- பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா - நகர்ப்புற (அனைவருக்கும் வீடு) பிரதான் மந்திரி கனிஜ் க்ஷேத்ரா கல்யாண் யோஜனா

- ஆர்வமுள்ள மாவட்டங்களின் மாற்றம் SVAMITVA திட்டம்

- தேசிய ஞர்பன் மிஷன் (NRuM) சன்சத் ஆதர்ஷ் கிராம் யோஜனா

- பிரதான் மந்திரி கிராம் சடக் யோஜனா

- தேசிய சமூக உதவித் திட்டம்

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம்: நோக்கங்கள்

- சுயதொழில் வாய்ப்புகளுடன் மக்களுக்கு உதவுதல்.

- மானியம் வடிவில், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள கிராமப்புற ஏழைக் குடும்பங்களின் இலக்குக் குழுவிற்கு உதவி வழங்கவும். IRDPயின் இலக்குக் குழுக்களில் தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள், அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட சாதியினர், பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர், பங்குதாரர்கள் மற்றும் குறு மற்றும் சிறு விவசாயிகள் உள்ளனர்.

- கால்நடைகள் மற்றும் கோழி வளர்ப்பு, மீன்வளம் மற்றும் சமூக காடுகள் (துறை ஒருங்கிணைப்பு) ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை கிராமத்தில் செயல்படுத்துதல்.
- கிராமத்தின் குடிசைத் தொழிலை ஊக்குவித்தல்.
- இலக்கு குழுக்களின் தனிநபர் வருமானத்தை அதிகரிக்க.
- கிராமப்புற மக்களின் ஏழ்மையான பகுதிகளின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துதல். வேலை வாய்ப்புகள்.
- ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கங்கள்:
- வறுமையில் வாடும் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த உதவுவதே IRDPயின் குறிக்கோள்.
- பின்தங்கியவர்களை அனைத்து மட்டங்களிலும் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளியுங்கள்.
- அதன் இலக்கு குழுக்களுக்கு உற்பத்தி சொத்துக்கள் மற்றும் உள்ளீடுகளை வழங்குவதன் மூலம்.
- முதன்மை, இரண்டாம் நிலை அல்லது மூன்றாம் நிலைத் துறைகளில் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள், இந்தக் குடும்பங்களுக்கு அரசாங்க மானியங்கள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன்கள் அல்லது கடன் வடிவில் நிதி உதவியாக வழங்கப்படுகின்றன.

IRDP இன் அம்சங்கள்:

IRDP பின்வரும் வகைகளாக வகைப்படுத்தக்கூடிய பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

(1) குழுலேட்டிவ் செக்டோரல் ஒருங்கிணைப்பு

இது IRDP இன் முதல் மற்றும் மிக முக்கியமான பிரிவாகும், மேலும் இது சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் பசி போன்ற வளர்ச்சி தேவைப்படும் துறைகள் மற்றும் வளர்ச்சி விகிதம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

(2) விண்வெளி ஒருங்கிணைப்பு:

மூலப்பொருட்களின் மூலத்திற்கும் உற்பத்தியின் இருப்பிடத்திற்கும் இடையே எப்போதும் ஒரு தொடர்பு உள்ளது, மேலும் சில துறைகளுக்கு மற்றவர்களை விட அதிக கவனம் தேவைப்படுகிறது. IRDP இன் இந்தப் பிரிவு சிறப்பு கவனம் தேவைப்படும் பகுதிகளை அடையாளம் காட்டுகிறது. "இடஞ்சார்ந்த ஒருங்கிணைப்பு" என்பது பொருளாதார ஓட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக்கிறது.

(3) தனிநபர் மற்றும் குழு வளர்ச்சியின் ஒருங்கிணைப்பு:

மக்கள்தொகையில் ஒரு சிறிய சதவீதத்தினர் மட்டுமே வளர்ச்சியால் பயனடைகிறார்கள், அதே நேரத்தில் பெரும்பகுதியினர் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஐஆர்டிபியின் இந்தப் பிரிவு, பெரும்பான்மையான மக்கள் சமமாகப் பயன்பெறும் வகையில்

வளர்ச்சி நிதி எவ்வாறு விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கோட்டுக் காட்டுகிறது.

(4)சமூக-பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடு முரண்பாடான இலக்குகளின் ஒருங்கிணைப்பு:

கிராமப்புறங்களில் வறுமையைப் போக்க உணவு, தங்குமிடம், கல்வி மற்றும் சுகாதார நலன்கள் வழங்கப்படலாம். மேற்கண்ட நோக்கங்களை அடையும் போது, எதிர்கால சந்ததியினரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வளங்களும் சுற்றுச்சூழலும் சமநிலையில் இருக்க வேண்டும்.

(5)ஐஆர்டிபி: ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலம்:

IRDP முதன்மையாக வறுமைக்கு எதிரான முயற்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டது. ஏழைக் குடும்பங்கள் தங்கள் பொருளாதாரச் செயல்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள உதவும் உற்பத்திச் சொத்துகள், தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் திறன்களைப் பெற உதவுவதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைய பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இந்த குடும்பங்களுக்கு சுகாதாரம், கல்வி, வீடு போன்ற சமூக சேவைகளும் தேவைப்படும்.

தேசிய ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (NRDP), குறைந்தபட்சத் தேவைகள் திட்டம் (MNP) மற்றும் பிற முக்கிய ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

ஸ்வரஞ்சயந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா, IRDP மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய திட்டங்களை ஸ்வரஞ்சயந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா (SGSY) உடன் மாற்றியமைத்தது, 1999 இல் இந்திய அரசாங்கத்தால் கிராமப்புறங்களுக்கு மறுகட்டமைக்கப்பட்ட வறுமை ஒழிப்பு திட்டமாக நிறுவப்பட்டது.

பஞ்சாயத்து சமீதிகள் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தும் பொறுப்பில் இருந்தனர்.

(6) ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயனாளிகள்:

இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறும் நபர்கள் பின்வருமாறு:

- கிராமப்புறங்களில் இருந்து கலைஞர்கள்
- தொழிலாளர்கள்
- விளிம்பில் விவசாயிகள்
- பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் என்பது அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர்.
- ஆண்டு வருமானம் ரூ.11,000க்கும் குறைவான பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மக்கள்

(7)ஐஆர்டிபியின் கீழ் வழங்கப்படும் மானியங்கள்:

பின்வரும் நபர்களுக்கு மானியங்கள் கிடைக்கின்றன:

- சிறு விவசாயிகள் (25 சதவீதம்)
- விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் குறு விவசாயிகள் (33.33 சதவீதம்)
- SC/ST உள்ள குடும்பங்கள், குழந்தைகள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் (50 சதவீதம்)
- SC/ST குடும்பங்கள் மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு, அதிகபட்ச மானியத் தொகை ரூ. 6,000 ஆகவும், DPAP அல்லாத மற்றும் DDP அல்லாத இடங்களுக்கு ரூ. 4,000 ஆகவும், DPAP மற்றும் DDP வட்டாரங்களுக்கு ரூ. 5,000 ஆகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- பெண்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு முறையே 50%, 40% மற்றும் 3% மானியங்கள் இந்த வகை SC/ST வேட்பாளர்களிடமிருந்து வழங்கப்படுகிறது.
- இந்தக் குழுவில் உச்சவரம்பு உபரி நிலம் வழங்கப்பட்டவர்களுக்கும், இலவச கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் குடும்ப நலத் திட்டங்களின் கீழ் வரும் கிரீன் கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் முதல் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது.

IRDP செயல்படுத்தல்:

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் பின்வரும் நிறுவனங்கள் பொறுப்பாக உள்ளன:

அடிமட்ட அளவில் மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளில் (DRDAs) தொகுதி பணியாளர்கள்

மாநில அளவில் மாநில அளவிலான ஒருங்கிணைப்புக் குழு (SLCC).

ஊரகப் பகுதிகள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அமைச்சகம் (நிதி வெளியீடு, கொள்கைகளை உருவாக்குதல், திட்ட மதிப்பீடு, கண்காணிப்பு மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்கு பொறுப்பானவர்கள்).

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி திட்ட நிதி:

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே 50:50 என்ற விகிதத்தில் பிரிக்கப்பட்ட மத்திய நிதியுதவி திட்டமாகும்.

1980 முதல், இந்த திட்டம் நாட்டின் அனைத்து தொகுதிகளிலும் செயல்பாட்டில் உள்ளது.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள கிராமப்புற ஏழைகளின் விகிதத்தின் அடிப்படையில், நாட்டின் ஒட்டுமொத்த கிராமப்புற ஏழைகளின் விகிதத்தின் அடிப்படையில் மத்திய நிதி மாநிலங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது.

வணிக வங்கிகள், கூட்டுறவுகள் மற்றும் பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் போன்ற நிதி நிறுவனங்கள் அரசாங்க மானியங்கள் மற்றும் வணிக வங்கிகள், கூட்டுறவுகள் மற்றும் பிராந்திய கிராமப்புற

வங்கிகள் போன்ற நிதி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் கால கடன் வடிவில் உதவிகளை வழங்குகின்றன.

IRDPக்கான இலக்கு பகுதிகள்:

- மத்திய பிரதேசம் மற்றும் ஒரிசா பழங்குடியினர் பகுதிகள்
- பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகியவை விவசாயத்தில் வளர்ந்த பகுதிகள்.
- கிழக்கு உத்தரப்பிரதேசம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா ஆகியவை விவசாயத்தில் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகள்.
- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர், மேற்கு வங்கம் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் மலைப்பாங்கான பகுதிகள்
- ராஜஸ்தானின் பாலைவனப் பகுதிகள் குஜராத், கேரளா மற்றும் கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்களில் நன்கு இயங்கும் நிர்வாகத்தைக் கொண்டுள்ளன, அதே சமயம் பீகார், இமாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் ஆகியவை போதிய நிர்வாகத்தைக் கொண்டுள்ளன.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மதிப்பீடு:

திட்டமிடலுக்காக, மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமை (DRDA) நிறுவப்பட வேண்டும் என்று ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகம் பரிந்துரைத்தது. இருப்பினும், தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்ட எந்த அமைவு நடைமுறையும் இல்லை.

உள்ளூர் சமூகங்களில் ஆதார ஆய்வுகள் இல்லாததால் மோசமான திட்டமிடல் முடிவுகள்.

அதிகாரிகளை கையாள்வதற்கு முன்தேவையான பயிற்சி இல்லாததால், முறையற்ற செயலாக்கம் ஏற்படுகிறது.

சில மாநிலங்கள் 50 சதவீத கடமையின் எடையைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறுத்தன.

போதிய கடன் உட்கட்டமைப்பு, அத்துடன் நன்மைகளை நிரூபிக்கக்கூடிய இடங்களில் அடிப்படை வசதிகள்

சொத்துப் பராமரிப்பிற்கான பின்தொடர்தல் எதுவும் இல்லை.

IRDP தொடங்கப்பட்ட 44 ஆண்டுகளில் 6 லட்சத்துக்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் பயனடைந்துள்ளன, 60 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரைச் சேர்ந்தவர்கள். சமூகத்தில் சமத்துவம் மற்றும் பன்முகத்தன்மையை மேம்படுத்துவதே இத்தகைய திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்திய அரசு ஐஆர்டிபியில் கட்டம் கட்டமாக வேலை செய்து வருகிறது. தரையில் அதன் மோசமான செயல்பாட்டிற்கான விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும், இந்த முயற்சி முக்கியமாக வறுமையை அகற்றுவதில் வெற்றிகரமாக உள்ளது. இதன்

விளைவாக, வறுமை அளவைக் குறைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளது.

பஞ்சாயத்துகள் மூலம் மக்கள் பங்கேற்பு:

1977ல் ஆட்சி அமைத்தது பஞ்சாயத்துகள் மீதான அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. இடது முன்னணியில் ஆரம்பத்தில் மூன்று இருந்தது

கிராமப்புறங்களில் பணிகள்:

பஞ்சாயத்துகளின் மறுமலர்ச்சி.

தேங்கி கிடக்கும் கிராமப் பொருளாதாரத்தின் மீளுருவாக்கம் ஏழைகளுக்கு ஆதரவாக வர்க்க சக்திகளின் தொடர்பை மாற்றுவதல். பஞ்சாயத்துகளை அரசியல் நிறுவனங்களாக ஆக்குவதற்கான அதன் நோக்கத்தை (அ) அரசாங்கம் உச்சரித்தது, (ஆ) அவற்றை வளர்ச்சிக்கான கருவிகளாக மட்டும் பயன்படுத்தாமல், கிராமப்புற கந்து வட்டிக்கு எதிராகப் போராடி, மக்களின் நம்பிக்கையை உயர்த்துவதற்கான தளங்களாகவும் பயன்படுத்துதல். நிர்வாக அதிகாரிகளின் அதிகாரங்களை கட்டுப்படுத்தும் மக்களின் அதிகாரங்களை நிறுவுதல் மற்றும்

(ஈ) தற்போதுள்ள சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பில் உள்ளார்ந்த வரம்புகளைப் பற்றி மக்கள் தங்கள் பங்கேற்பின் அனுபவத்தின் மூலம் உணர்ந்து, பின்னர் மாற்று வளர்ச்சி மூலோபாயத்தை செயல்படுத்துவதற்கான போராட்டங்களை கட்டவிழ்த்துவிடுதல்.

ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவித்தல்:

PRI அமைப்பு பொதுவாக மூன்று நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது: கிராம அளவில் கிராம பஞ்சாயத்து, இடைநிலை அளவில் பிளாக் பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து சமிதி மற்றும் மாவட்ட அளவில் ஜில்லா பஞ்சாயத்து.

PRI அமைப்பின் இந்த திட்டம் மக்களிடையே ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்கிறது, ஜனநாயக பங்கேற்பு மற்றும் பரவலாக்கம்.

பயனுள்ள மற்றும் திறமையான திட்டமிடல்:

நாட்டில் உள்ள 2.5 லட்சம் கிராம பஞ்சாயத்துகள் (ஜிபி) கிராமங்களில் அடிப்படை சேவைகளை வழங்குவதற்கும், உள்ளூர் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு திட்டமிடுவதற்கும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

கிராம பஞ்சாயத்து வளர்ச்சித் திட்டம் (GPDP) எனப்படும் GP-யின் வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களை கிராம சபை (GS) விவாதிக்கிறது மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். GPDPயை உருவாக்குவது பொதுச் சேவைகளின் செயல்திறனை மேம்படுத்துகிறது.

நல்லாட்சியை உறுதி செய்கிறது:

' ஒருமித்த கருத்து' மற்றும் 'பங்கேற்பு' ஆகியவை நல்லாட்சியின் இரண்டு முக்கிய தூண்கள் மற்றும் இந்த இரண்டு தூண்களையும் உறுதிப்படுத்த PRI உதவுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, GS என்பது சமூகத்தின் குறைந்த சலுகை பெற்ற பிரிவினரை உள்ளடக்கி, கிராம அளவிலான நிர்வாகத்தில் அவர்களின் பங்களிப்பை உறுதிசெய்யும் ஒரு சேனலாகும்.